

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อความรุนแรงในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมและข่าวอุบัติเหตุในสื่อมวลชนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของวัยรุ่น ที่มีต่อภาพหรือข่าวความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ อีกทั้งเพื่อศึกษาความเหมาะสมในการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงของสื่อมวลชน จากมุมมองและความคิดเห็นของวัยรุ่น ซึ่งสามารถได้ผลการวิจัย โดยแบ่งเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการแจกแจงข้อมูลทั่วไปทางประชากรศาสตร์และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน เพศ ระดับการศึกษา พฤติกรรมการอ่านและดูภาพข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ และข่าวโทรทัศน์ แบ่งเป็น

ส่วนที่ 1.1 ผลการแจกแจงข้อมูลทั่วไปเรื่อง โรงเรียน เพศ ระดับการศึกษา

ส่วนที่ 1.2 ผลการแจกแจงข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านและดูภาพข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและ ข่าวโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการแจกแจงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2.1 ผลการแจกแจงข้อมูลด้านความคิดเห็นในด้านการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2.2 ผลการแจกแจงข้อมูลด้านความคิดเห็นในด้านรูปแบบ วิธีการนำเสนอ และองค์ประกอบของการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2.3 ผลการแจกแจงข้อมูลด้านความคิดเห็นในด้านผลกระทบของการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2.4 ผลการแจกแจงข้อมูลด้านความคิดเห็นในด้านการรับรู้ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ที่มีต่อการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชน

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ผลการแจกแจงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน เพศ ระดับการศึกษา พฤติกรรมการอ่านและคุณภาพข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ ข้อมูลทั่วไปทางประชากรศาสตร์และกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1.1 ข้อมูลทั่วไปเรื่องโรงเรียน เพศ ระดับการศึกษา

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนและร้อยละของโรงเรียน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (N = 432)	ร้อยละ
1. สุรศักดิ์มนตรี (สหศึกษา)	72	16.67
2. เซนต์จอห์น (สหศึกษา)	72	16.67
3. สายน้ำผึ้ง (หญิงล้วน)	72	16.67
4. เขมะสิริอนุสรณ์ (หญิงล้วน)	72	16.67
5. ปทุมคงคา (ชายล้วน)	72	16.67
6. กรุงเทพคริสเตียน (ชายล้วน)	72	16.67

จากตารางที่ 1 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 432 คน มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามโรงเรียนละ 72 คน คิดเป็น ร้อยละ 16.67 ได้มาจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 6 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1. โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี	ประเภท	สหศึกษา
2. โรงเรียนเซนต์จอห์น	ประเภท	สหศึกษา
3. โรงเรียนสายน้ำผึ้ง	ประเภท	หญิงล้วน
4. โรงเรียนเขมะสิริอนุสรณ์	ประเภท	หญิงล้วน
5. โรงเรียนปทุมคงคา	ประเภท	ชายล้วน
6. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน	ประเภท	ชายล้วน

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของเพศ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เพศ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (N = 432)	ร้อยละ
ชาย	216	50.00
หญิง	216	50.00

จากตารางที่ 2 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน แบ่งออกเป็นเพศชาย 216 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเพศหญิง 216 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 3

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของระดับการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับการศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (N = 432)	ร้อยละ
ม.4	144	33.33
ม.5	144	33.33
ม.6	144	33.33

จากตารางที่ 3 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน แบ่งตามระดับการศึกษาออกเป็น ม.4 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ ม.5 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ ม.6 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ส่วนที่ 1.2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการอ่านและดูภาพข่าวหน้า 1 และข่าวโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1.2.1 พฤติกรรมการดูโทรทัศน์

ตารางที่ 4

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

พฤติกรรมการดู TV (ความถี่ในการดูโทรทัศน์)	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ดูเลย/นานๆ จะดูสักครั้ง	8 (1.85)	7 (1.62)	15 (3.47)
สัปดาห์ละ 1 วัน	3 (0.69)	1 (0.23)	4 (0.93)
สัปดาห์ละ 3-5 วัน	32 (7.41)	28 (6.48)	60 (13.89)
ทุกวัน	173 (40.05)	180 (41.66)	353 (81.71)

จากตารางที่ 4 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 81.71 ดูโทรทัศน์ทุกวัน มี 60 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 ที่ดูโทรทัศน์สัปดาห์ละ 3-5 วัน มี 40 คน คิดเป็นร้อยละ 0.93 ที่ดูโทรทัศน์สัปดาห์ละ 3-5 วัน และมี 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.47 ที่ไม่ดูเลยหรือนานๆ จะดูโทรทัศน์สักครั้ง

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวัน โดยที่กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงให้ความสนใจและมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สื่อโทรทัศน์ เป็นสื่อที่วัยรุ่นให้ความสนใจเปิดรับอยู่เป็นประจำทุกวัน และสื่อโทรทัศน์ยังเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี โดยกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน

ตารางที่ 5

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เวลาที่ใช้ในการดูโทรทัศน์ แต่ละครั้ง	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ถึง 1 ชั่วโมง	11 (2.55)	6 (1.39)	17 (3.94)
2-3 ชั่วโมง	102 (23.61)	99 (22.92)	201 (46.53)
4-5 ชั่วโมง	59 (13.66)	74 (17.13)	133 (30.79)
มากกว่า 5 ชั่วโมง	44 (10.19)	37 (8.56)	81 (18.75)

จากตารางที่ 5 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 46.53 ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ 2-3 ชั่วโมง มี 133 คน คิดเป็นร้อยละ 30.79 ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ 4-5 ชั่วโมง มี 81 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากกว่า 5 ชั่วโมง และมี 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3.94 ที่ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ตั้งแต่วันละ 2-3 ชั่วโมง และ 4-5 ชั่วโมง ตามลำดับ และมีอีกกลุ่มหนึ่งดูมากกว่า 5 ชั่วโมง โดยที่กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ในแต่ละวันไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นอกจากสื่อโทรทัศน์จะเป็นสื่อที่วัยรุ่นให้ความสนใจเปิดรับอยู่เป็นประจำทุกวัน และกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นในยุคปัจจุบันนี้แล้ว ในแต่ละวันกลุ่มวัยรุ่นใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มาก ซึ่งเมื่อเทียบสัดส่วนกับการใช้เวลาในการเรียนในแต่ละวันแล้วถือว่ามากเกือบครึ่งหนึ่งของเวลาเรียนเลยทีเดียว

ตารางที่ 6

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ร่วมกับบุคคลอื่นในบ้านของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

พฤติกรรมการดูโทรทัศน์ ร่วมกับบุคคลอื่นในบ้าน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	94 (21.76)	130 (30.09)	224 (51.85)
พี่ชาย/พี่สาว	32 (7.41)	27 (6.25)	59 (13.66)
น้องชาย/ น้องสาว	36 (8.33)	16 (3.70)	52 (12.04)
คนเดียว	54 (12.50)	43 (9.95)	97 (22.45)

จากตารางที่ 6 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 ดูโทรทัศน์ร่วมกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง มี 97 คน คิดเป็นร้อยละ 22.45 ดูโทรทัศน์คนเดียว มี 59 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 ดูโทรทัศน์ร่วมกับพี่ชายหรือพี่สาว และมี 52 คน คิดเป็นร้อยละ 12.04 ที่ดูโทรทัศน์ร่วมกับน้องชายหรือน้องสาว

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการดูโทรทัศน์ร่วมกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง โดยที่กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ทั้งนี้กลุ่มวัยรุ่นหญิงจะดูร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครองในสัดส่วนที่มากกว่าเล็กน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่ในแต่ละวัน กลุ่มวัยรุ่นดูโทรทัศน์ร่วมกับบุคคลอื่นมากกว่าดูเพียงลำพังคนเดียว

ตารางที่ 7

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการดูโทรทัศน์เป็นประจำ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ช่วงเวลาทีดูโทรทัศน์เป็นประจำ	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
เข้าก่อนไปโรงเรียน	0 (0)	4 (0.93)	4 (0.93)
เย็นหลังเลิกเรียน	70 (16.20)	89 (20.60)	159 (36.81)
หัวค่ำถึง 4 ทุ่ม	120 (27.78)	110 (25.46)	230 (53.24)
ดึกๆ หลัง 4 ทุ่ม	26 (6.02)	13 (3.01)	39 (9.03)

จากตารางที่ 7 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 53.24 ดูโทรทัศน์ในช่วงหัวค่ำถึง 4 ทุ่ม มี 159 คน คิดเป็นร้อยละ 36.81 ดูโทรทัศน์ช่วงเย็นหลังเลิกเรียน มี 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.03 ดูโทรทัศน์ช่วงดึกๆ หลัง 4 ทุ่ม และมี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.93 ที่ดูโทรทัศน์ช่วงเข้าก่อนไปโรงเรียน

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการดูโทรทัศน์ในช่วงตั้งแต่เย็นหลังเลิกเรียนจนถึงหัวค่ำถึง 4 ทุ่ม โดยเน้นหนักในช่วงหัวค่ำถึง 4 ทุ่มมากกว่า โดยที่กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงมีช่วงเวลาในการดูโทรทัศน์ในแต่ละวันไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ช่วงเวลาในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของวัยรุ่นนั้นมีช่วงเวลาที่แน่นอน และมีรูปแบบที่ค่อนข้างตายตัวเป็นประจำทุกวัน ทั้งนี้เป็นเพราะวัยรุ่นไทยต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในช่วงเช้าถึงเย็นไปในการศึกษาเล่าเรียน จึงทำให้การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ถูกจำกัดช่วงเวลาในการรับชมแต่ละช่วงเวลาหลังเลิกเรียนเป็นต้นไปเท่านั้น

ตารางที่ 8

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการดูข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

การดูข่าวภาคค่ำหรือภาคดึก	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
เคย	206 (47.69)	213 (49.30)	419 (96.99)
ไม่เคย	10 (2.32)	3 (0.69)	13 (3.01)

จากตารางที่ 8 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 419 คน คิดเป็นร้อยละ 96.99 เคยดูข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์ มี 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.01 ที่ไม่เคยดูข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์

สรุป เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการดูโทรทัศน์ในช่วงตั้งแต่เย็นหลังเลิกเรียนจนถึงหัวค่ำถึง 4 ทุ่ม โดยเน้นหนักในช่วงหัวค่ำถึง 4 ทุ่มมากกว่า นั่นส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทั้งวัยรุ่นชายและหญิงส่วนใหญ่ต่างก็เคยดูข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์ โดยมีสัดส่วนที่เท่าๆ กัน แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นให้ความสนใจในการรับชมข่าวทางโทรทัศน์เป็นประจำ และเนื่องจากมีช่วงเวลาในการเปิดรับที่แน่นอนตายตัวและตรงกันกับช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องรับชมข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกไปโดยปริยาย จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ทำอยู่เป็นประจำทุกวัน

ตารางที่ 9

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงในข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

การเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรง ในข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
เคย	204 (47.22)	209 (48.38)	413 (95.60)
ไม่เคย	12 (2.78)	7 (1.62)	19 (4.40)

จากตารางที่ 9 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 413 คน คิดเป็นร้อยละ 95.60 เคยเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงในข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์ และมี 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ที่ไม่เคยเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงในข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์

สรุป เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการดูโทรทัศน์ในช่วงตั้งแต่เย็นหลังเลิกเรียนจนถึงหัวค่ำถึง 4 ทูม โดยเน้นหนักในช่วงหัวค่ำถึง 4 ทูม นั้นส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทั้งวัยรุ่นชายและหญิงส่วนใหญ่ต่างก็เคยดูข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์ โดยมีสัดส่วนที่เท่าๆ กัน แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นให้ความสนใจในการรับชมข่าวทางโทรทัศน์เป็นประจำ และเนื่องจากมีช่วงเวลาในการเปิดรับที่แน่นอนตายตัวและตรงกันกับช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องรับชมข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกไปโดยปริยาย และนอกจากนี้ยังเคยรับชมภาพหรือข่าวความรุนแรงในระหว่างช่วงเวลาดังกล่าวอีกด้วย จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ทำอยู่เป็นประจำทุกวัน

จากพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์อย่างสม่ำเสมอนี้เอง สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มเป้าหมายวัยรุ่นชายและหญิงจดจำได้ว่าเคยเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงจากสื่อโทรทัศน์นั้น สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการนำเสนอข่าวของสื่อโทรทัศน์ในปัจจุบันนั้น ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวความรุนแรงในสัดส่วนที่มากพอจนทำให้เกิดการจดจำได้ในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งในสื่อมวลชนประเภทนี้มีการนำเสนอข่าวความรุนแรงจนเป็นรูปแบบของข่าวประจำวัน จนอาจมองข้ามอันตรายที่อาจเกิดจากผลกระทบของข่าวประเภทนี้ได้

ส่วนที่ 1.2.2 พฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 10

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

พฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ (ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์)	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่อ่าน/นานๆ จะอ่านสักครั้ง	34 (7.87)	47 (10.88)	81 (18.75)
สัปดาห์ละวัน	24 (5.55)	25 (5.79)	49 (11.34)
สัปดาห์ละ 3-5 วัน	65 (15.04)	73 (16.90)	138 (31.94)
ทุกวัน	93 (21.53)	71 (16.43)	164 (37.96)

จากตารางที่ 10 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 37.96 อ่านหนังสือพิมพ์รายวันทุกวัน มี 138 คน คิดเป็นร้อยละ 31.94 อ่านหนังสือพิมพ์รายวันสัปดาห์ละ 3-5 วัน มี 81 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ไม่อ่านหนังสือพิมพ์รายวันหรือนานๆ จะอ่านสักครั้ง และมี 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.34 อ่านหนังสือพิมพ์รายวันสัปดาห์ละวัน

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 3-5 วัน โดยที่กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงจะให้ความสนใจอ่านหนังสือพิมพ์และมีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์ ก็เป็นอีกสื่อหนึ่งที่วัยรุ่นให้ความสนใจเปิดรับอยู่เป็นประจำรองจากสื่อโทรทัศน์และก็เป็นอีกสื่อหนึ่งที่สามารถึงเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 11

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ แต่ละครั้ง	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ถึง 1 ชั่วโมง	162 (37.50)	144 (33.33)	306 (70.83)
ประมาณ 1 ชั่วโมง	41 (9.49)	57 (13.19)	98 (22.69)
ประมาณ 2 ชั่วโมง	7 (1.62)	12 (2.78)	19 (4.40)
มากกว่า 2 ชั่วโมง	6 (1.39)	3 (0.69)	9 (2.08)

จากตารางที่ 11 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่ถึง 1 ชั่วโมง มี 98 คน คิดเป็นร้อยละ 22.69 ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ประมาณ 1 ชั่วโมง มี 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ประมาณ 2 ชั่วโมง และมี 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ที่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า 2 ชั่วโมง

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์วันละไม่เกิน 1 ชั่วโมง โดยที่กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละวัน ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สื่อหนังสือพิมพ์ เป็นอีกสื่อหนึ่งรองจากสื่อโทรทัศน์ที่วัยรุ่นให้ความสนใจ เปิดรับอยู่เป็นประจำ และกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นในยุคปัจจุบันนี้ เช่นเดียวกับสื่อโทรทัศน์ ในแต่ละวันกลุ่มวัยรุ่นใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ไม่มากนัก ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดของธรรมชาติของสื่อที่ต้องใช้สมาธิจดจ่อในการอ่าน และความยาวที่มีจำกัดของสื่อหนังสือพิมพ์ทำให้วัยรุ่นใช้เวลากับสื่อหนังสือพิมพ์ไม่มากเหมือนกับสื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 12

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ช่วงเวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ช่วงพักกลางวันที่โรงเรียน	30 (6.94)	15 (3.47)	45 (10.42)
ช่วงพักกลางวันที่บ้าน	19 (4.40)	15 (3.47)	34 (7.87)
ช่วงเย็นหลังเลิกเรียน/กลับถึงบ้าน	167 (38.66)	186 (43.05)	353 (81.71)

จากตารางที่ 12 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 81.71 อ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเย็นหลังเลิกเรียนหรือกลับถึงบ้านแล้ว มี 45 คน คิดเป็นร้อยละ 10.42 อ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเช้าก่อนไปโรงเรียน และมี 34 คน คิดเป็นร้อยละ 7.87 อ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงพักกลางวันที่โรงเรียน

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยที่กลุ่มวัยรุ่นชายและหญิง มีช่วงเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ในแต่ละวัน ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ช่วงเวลาในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ของวัยรุ่นนั้นมีช่วงเวลาที่แน่นอน และมีรูปแบบที่ค่อนข้างตายตัวเป็นประจำ ทั้งนี้เป็นเพราะวัยรุ่นไทยต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในช่วงเช้าถึงเย็นไปในการศึกษาเล่าเรียน จึงทำให้การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ถูกจำกัดช่วงเวลาในการอ่านแค่ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน โดยลักษณะการอ่านอาจจะอ่านไปพร้อมๆ กับเปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ และเมื่ออ่านเสร็จก็จะเปิดรับสื่อโทรทัศน์ต่อไปจนค่ำ

ตารางที่ 13

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการอ่านข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

การอ่านข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
เคย	213 (49.30)	215 (49.77)	428 (99.07)
ไม่เคย	3 (0.70)	1 (0.23)	4 (0.93)

จากตารางที่ 13 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 428 คน คิดเป็นร้อยละ 99.07 เคยอ่านข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและมี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.93 ที่ไม่เคยอ่านข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน

สรุป เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ นั้นส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทั้งวัยรุ่นชายและหญิงส่วนใหญ่ในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน ต่างก็เคยอ่านข่าวหน้าหนึ่ง เพราะหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ จะเป็นหน้าที่รวมความสนใจทุกอย่างไว้ ไม่ว่าจะ เป็นภาพหรือพาดหัวข่าว และเป็นจุดแรกที่ดึงดูดสายตาให้ผู้อ่านอ่านหนังสือพิมพ์ นอก จากนี้ภาพข่าวหน้าหนึ่ง มีความน่าสนใจสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ดี สามารถเล่ารายละเอียดเหตุการณ์ในภาพได้โดยไม่ต้องใช้คำบรรยาย ช่วยให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว ช่วยให้เกิดผลสะท้อนกลับได้ง่ายขึ้น

ตารางที่ 14

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

การเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรง ในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
เคย	213 (49.30)	215 (49.77)	428 (99.07)
ไม่เคย	3 (0.70)	1 (0.23)	4 (0.93)

จากตารางที่ 14 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 428 คน คิดเป็นร้อยละ 99.07 เคยเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และมี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.93 ที่ไม่เคยเห็นเลย

สรุป เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยอ่านข่าวหน้าหนึ่งเป็นประจำ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทั้งวัยรุ่นชายและหญิงส่วนใหญ่ ในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน ต่างก็เคยเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงในหน้าหนึ่งอยู่เป็นประจำ จากพฤติกรรมการอ่านข่าวหน้าหนึ่งเป็นประจำนี้เอง สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่กลุ่มเป้าหมายวัยรุ่นชายและหญิงจดจำได้ว่าเคยเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงจากหนังสือพิมพ์นั้น สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการนำเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนั้น ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวความรุนแรงในสัดส่วนที่มากพอจนทำให้เกิดการจดจำได้ในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งในสื่อมวลชนประเภทนี้มีการนำเสนอข่าวความรุนแรงจนเป็นรูปแบบของข่าวประจำวัน จนอาจมองข้ามอันตรายที่อาจเกิดจากผลกระทบของข่าวประเภทนี้ได้เช่นเดียวกับสื่อโทรทัศน์

สรุปผลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ได้ดังนี้

กลุ่มวัยรุ่นเปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่กลุ่มวัยรุ่นให้ความสนใจ และติดตามอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจากธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์นั้น เป็นสื่อที่มีความผูกพันใกล้ชิดกับประชาชน และเป็นสื่อมวลชนที่ได้รับความนิยมสูงมาก ดังนั้นสื่อโทรทัศน์สามารถเข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นได้อย่างง่ายดายและเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเห็นได้ชัดเจนว่ากลุ่มวัยรุ่นเปิดรับสื่อโทรทัศน์จนกลายเป็นกิจวัตรประจำวันไปแล้ว

นอกจากนี้ กลุ่มวัยรุ่นยังใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ในแต่ละวัน ตั้งแต่ 2 ชั่วโมง จนถึง 4 ชั่วโมง ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาปกติที่กลุ่มวัยรุ่นให้ความสนใจกับการรับชมรายการต่างๆ ในแต่ละวัน

ช่วงเวลาที่กลุ่มวัยรุ่นให้ความสนใจและรับชมเป็นประจำนั้นจะเป็นเวลาหลังเลิกเรียนไปจนถึง 4 ทุ่ม ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าการเปิดรับสื่อโทรทัศน์นั้นจะมีช่วงเวลาที่ตายตัวสำหรับกลุ่มวัยรุ่น กล่าวคือ พวกเขามีภาระที่เกี่ยวข้องกับการเรียนหนังสือในช่วงเช้าถึงเย็น ดังนั้นการเปิดรับสื่อโทรทัศน์จึงสามารถทำได้เพียงช่วงเวลาดังกล่าวเท่านั้น และจากช่วงเวลานั้น รายการข่าวภาคค่ำและรายการข่าวภาคดึกก็เป็นรายการที่กลุ่มวัยรุ่นรับชมเป็นประจำทุกวัน อีกทั้งกลุ่มวัยรุ่นยังเคยเห็นภาพหรือข่าวที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงที่ปรากฏในข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกเป็นประจำเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นหัวข้อที่ให้ความสนใจในการทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

กล่าวโดยสรุป กลุ่มวัยรุ่นเปิดรับความรุนแรงที่ปรากฏในภาพหรือข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางสื่อโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นปกติวิสัยของพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบันนี้

สรุปผลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์รายวัน ได้ดังนี้

กลุ่มวัยรุ่นมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำเกือบทุกวัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่กลุ่มวัยรุ่นให้ความสนใจ เช่นเดียวกับโทรทัศน์นั้น กล่าวคือนอกจากวัยรุ่นจะดูโทรทัศน์เป็นประจำทุกวันแล้ว หนังสือพิมพ์ก็เป็นอีกสื่อหนึ่งที่กลุ่มวัยรุ่นให้ความสนใจในอันดับรองลงมาแต่ก็ยังน้อยกว่าสื่อโทรทัศน์ ทั้งนี้เป็นเพราะความได้เปรียบของสื่อโทรทัศน์ เพราะสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่เปิดรับได้ง่ายกว่า เพียงเปิดเครื่องแล้วชมได้ทันที ก็สามารถเข้าใจจากภาพและ

เนื้อหาที่น่าสนใจผ่านรายการต่างๆ ได้เลย ผิดกับหนังสือพิมพ์ที่จะต้องเปิดอ่าน ไปทีละหน้า ซึ่งต้องให้ความสนใจและตั้งใจที่จะอ่านจึงจะเข้าใจเนื้อหาได้โดยละเอียด

อีกทั้งกลุ่มวัยรุ่นยังใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ปกติในแต่ละครั้ง ไม่ถึง 1 ชั่วโมง และอย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน 1 ชั่วโมง ซึ่งถือว่าน้อยกว่าการดูโทรทัศน์ในแต่ละวันมาก

ช่วงเวลาที่กลุ่มวัยรุ่นอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำนั้นจะเป็นเวลาหลังเลิกเรียนหรือกลับถึงบ้านแล้ว ซึ่งเป็นเวลาที่คาบเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในแต่ละวัน นั่นคือ ถึงแม้ว่าวัยรุ่นจะมีโอกาสที่จะอ่านหนังสือพิมพ์ได้ทั้งในช่วงเช้าและช่วงกลางวัน แต่ด้วยความเร่งรีบและความไม่สะดวกในการอ่าน ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นว่า หนังสือพิมพ์ที่จะต้องเปิดอ่านไปทีละหน้า ซึ่งต้องให้ความสนใจและตั้งใจที่จะอ่านจึงจะเข้าใจเนื้อหาได้โดยละเอียด ทำให้มีช่วงเวลาประจำในการอ่านหนังสือพิมพ์คือช่วงเวลาดังกล่าว โดยมีลักษณะที่อ่านหนังสือพิมพ์ก่อนที่จะดูโทรทัศน์ หรืออ่านหนังสือพิมพ์ไปพร้อมๆ กับดูโทรทัศน์ แต่เมื่ออ่านจบแล้วก็จะดูโทรทัศน์ต่อไปนั่นเอง

กลุ่มวัยรุ่นอ่านข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และเคยเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อโทรทัศน์แล้ว กลุ่มวัยรุ่นจะเปิดรับข่าวหน้าหนึ่งและจดจำภาพหรือข่าวความรุนแรงได้มากกว่าการดูข่าวภาคค่ำหรือภาคดึกทางโทรทัศน์ ทั้งนี้เพราะ สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีลักษณะคงทนถาวร ข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จะยืนยาว การให้ความสนใจและตั้งใจที่จะอ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาโดยละเอียดนั้นจะก่อให้เกิดความจดจำมากกว่าการดูแบบผ่านๆ ม้วนเดียวจบเหมือนพฤติกรรมการดูโทรทัศน์ทั่วไป

กล่าวโดยสรุป กลุ่มวัยรุ่นเปิดรับความรุนแรงที่ปรากฏในภาพหรือข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เป็นประจำเกือบทุกวัน แต่น้อยกว่าสื่อโทรทัศน์ แต่อย่างไรก็ตามการอ่านหนังสือพิมพ์นั้นก็ยังคงเป็นปกติวิสัยของพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบันนี้

สรุปพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อของวัยรุ่นในปัจจุบัน

1. วัยรุ่นไทยอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่าดูโทรทัศน์
2. วัยรุ่นไทยใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่าดูโทรทัศน์

3. ช่วงเวลาที่ใช้สื่อเป็นช่วงเวลาเดียวกันกล่าวคือหลังเลิกเรียนแล้ว แต่ลักษณะการอ่านจะเป็นรูปแบบที่อ่านหนังสือพิมพ์ก่อนแล้วจึงดูโทรทัศน์ หรืออ่าน ไปพร้อมๆ กับดูโทรทัศน์เลย และเมื่ออ่านจบก็จะดูโทรทัศน์ต่อไป จากเลิกเรียนถึงหัวค่ำไปจนถึง 4 ทุ่ม ตามลำดับ
4. วิทยุรุ่นทุกคนอ่านข่าวหน้าหนึ่ง และดูข่าวโทรทัศน์ และเคยเห็นภาพหรือข่าวความรุนแรงที่ปรากฏในสื่อทั้งสองประเภทเป็นประจำ แสดงให้เห็นว่าวิทยุรุ่นเปิดรับสื่อทั้งสองประเภท และรับรู้ในเรื่องความรุนแรง จนเห็นว่าเป็นเรื่องปกติทั่วไปที่ต้องเห็นหรือพบเจอทุกวัน และอาจกล่าวได้ว่าเป็นความเคยชินของกลุ่มวิทยุรุ่นในปัจจุบันไปแล้ว

ส่วนที่ 2 ผลการแจกแจงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี
ต่อข่าวและภาพความรุนแรงในสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2.1 ข้อมูลด้านความคิดเห็นในด้านการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2.1.1 สื่อมวลชน (โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์)

ตารางที่ 15

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อปริมาณการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความคิดเห็นต่อปริมาณการนำเสนอภาพ และข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
น้อยไป	12 (2.78)	12 (2.78)	24 (5.56)
ไม่มาก-ไม่น้อยเกินไป กำลังพอดีแล้ว	151 (34.95)	131 (30.32)	282 (65.28)
มากเกินไป	53 (12.27)	71 (16.43)	124 (28.70)
เฉยๆ	0 (0)	2 (0.46)	2 (0.46)

จากตารางที่ 15 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 65.28 คิดว่าปริมาณการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนมีความพอดีแล้ว ไม่มาก-ไม่น้อยเกินไป มี 124 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 คิดว่าปริมาณการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนมีมากเกินไป และมี 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 คิดว่าปริมาณการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนมีน้อยเกินไป

สรุป กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องปริมาณการนำเสนอความรุนแรงในสื่อมวลชนในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือมองว่าสื่อมวลชนนำเสนอความรุนแรงในปริมาณที่พอดีแล้ว ค่อนไปในทางที่มากเกินไป แต่วัยรุ่นหญิงจะมองว่าค่อนข้างรุนแรงมากเกินไปมากกว่าวัยรุ่นชาย ซึ่งก็เป็นธรรมชาติของเพศหญิงที่จะมีความรู้สึกต่อความรุนแรงมากกว่าเพศชายซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงเป็นประจำอยู่แล้ว

ตารางที่ 16

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อระดับความรุนแรงในการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความคิดเห็นต่อระดับความรุนแรง ในการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
น้อย	26 (6.02)	21 (4.86)	47 (10.88)
ไม่มาก-ไม่น้อย กำลังพอดี	145 (33.57)	129 (29.86)	274 (63.43)
รุนแรงมากเกินไป	45 (10.42)	62 (14.35)	107 (24.77)
เฉยๆ	0 (0)	4 (0.93)	4 (0.93)

จากตารางที่ 16 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 63.43 คิดว่าระดับความรุนแรงในการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนมีความพอดีแล้ว ไม่มาก-ไม่น้อยเกินไป มี 107 คน คิดเป็นร้อยละ 24.77 คิดว่าระดับความรุนแรงในการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนมีมากเกินไป มี 47 คน คิดเป็นร้อยละ 10.88 คิดว่าระดับความรุนแรงในการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนมีน้อยเกินไป

สรุป กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องระดับความรุนแรงในสื่อมวลชนในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือมองว่าสื่อมวลชนนำเสนอความรุนแรงในระดับที่พอดีแล้ว ก่อนไปในทางที่มากเกินไป แต่วัยรุ่นหญิงจะมองว่าค่อนข้างรุนแรงมากเกินไปมากกว่าวัยรุ่นชาย ซึ่งก็เป็นธรรมชาติของเพศหญิงที่จะมีความรู้สึกต่อความรุนแรงมากกว่าเพศชายซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงเป็นประจำอยู่แล้ว

ตารางที่ 17

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อปริมาณและระดับความรุนแรงเปรียบเทียบระหว่างการนำเสนอภาพและข้อความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เปรียบเทียบปริมาณและระดับความรุนแรงระหว่างการนำเสนอข่าวหนังสือพิมพ์กับข่าวโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
โทรทัศน์นำเสนอมากกว่าหนังสือพิมพ์	72 (16.67)	60 (13.89)	132 (30.66)
หนังสือพิมพ์นำเสนอมากกว่าโทรทัศน์	82 (18.98)	100 (23.15)	182 (42.13)
เท่าๆ กัน	62 (14.35)	56 (12.96)	118 (27.31)

จากตารางที่ 17 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 คิดว่าข่าวหนังสือพิมพ์มีปริมาณและระดับความรุนแรงในการนำเสนอมากกว่าข่าวโทรทัศน์ มี 132 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 คิดว่าข่าวโทรทัศน์มีปริมาณและระดับความรุนแรงในการนำเสนอมากกว่าข่าวหนังสือพิมพ์ และมี 118 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 คิดว่าข่าวโทรทัศน์มีปริมาณและระดับความรุนแรงในการนำเสนอเท่าๆ กับข่าวหนังสือพิมพ์

สรุป เมื่อเปรียบเทียบปริมาณและระดับความรุนแรงระหว่าง 2 สื่อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมองว่าทั้งสองสื่อนำเสนอความรุนแรงในปริมาณและระดับความรุนแรงที่ใกล้เคียงกัน โดยน้ำหนักก่อนไปทางสื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอความรุนแรงในปริมาณและระดับความรุนแรงที่มากกว่าสื่อโทรทัศน์ โดยมีสัดส่วนคำตอบของวัยรุ่นหญิงมากกว่าวัยรุ่นชายเล็กน้อย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าวัยรุ่นหญิงให้ความสนใจอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่าวัยรุ่นชาย และก็เป็นธรรมชาติของเพศหญิงที่จะมีความรู้สึกต่อความรุนแรงมากกว่าเพศชายซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงเป็นประจำอยู่แล้ว

ส่วนที่ 2.1.2 สื่อนั่งสื่อพิมพ์

ตารางที่ 18

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อปริมาณและระดับความรุนแรงเปรียบเทียบระหว่างการนำเสนอภาพและข้อความรุนแรงในข่าวหน้า 1 หนังสือพิมพ์รายวันของไทยกับหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เปรียบเทียบปริมาณและระดับความรุนแรงระหว่างการนำเสนอข่าวหนังสือพิมพ์ไทยกับต่างประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
หนังสือพิมพ์ไทยมากกว่า	133 (30.79)	145 (33.56)	278 (64.35)
หนังสือพิมพ์ต่างประเทศมากกว่า	83 (19.21)	71 (16.44)	154 (35.65)

จากตารางที่ 18 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 64.35 คิดว่าหนังสือพิมพ์ไทย นำเสนอข่าวความรุนแรงมากกว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ และมี 154 คน คิดเป็นร้อยละ 35.65 คิดว่าหนังสือพิมพ์ของต่างประเทศนำเสนอข่าวความรุนแรงมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทย

สรุป กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงมองว่าการนำเสนอความรุนแรงของหนังสือพิมพ์ไทยมีมากกว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจัยในการเปิดรับหนังสือพิมพ์ต่างประเทศของวัยรุ่นไทยนั้นมีมากมาย อาทิ ความสามารถในการด้านภาษา อำนวยในการครอบครองสื่อ และการแพร่กระจายของสื่อมีน้อย เป็นต้น ทำให้วัยรุ่นไทยมีโอกาสนในการรับสื่อหนังสือพิมพ์ต่างประเทศน้อยมาก เมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์ไทย นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ไทยยังให้ความสำคัญกับข่าวความรุนแรงเป็นพื้นฐานอยู่แล้วจึงสนับสนุนความคิดที่ว่าหนังสือพิมพ์ไทยรุนแรงกว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ

ตารางที่ 19

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อปริมาณและระดับความรุนแรงเปรียบเทียบระหว่างการนำเสนอภาพและข้อความรุนแรงในหน้าหนึ่งกับข่าวในหน้าอื่นๆ ของหนังสือพิมพ์รายวัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เปรียบเทียบปริมาณและระดับความรุนแรงระหว่าง ข่าวหน้าหนึ่งกับข่าวหน้าอื่นๆ ของหนังสือพิมพ์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ข่าวหน้าหนึ่งรุนแรงกว่า	184 (42.59)	201 (46.53)	385 (89.12)
ข่าวหน้าอื่นๆ รุนแรงกว่า	32 (7.41)	15 (3.47)	47 (10.88)

จากตารางที่ 19 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 89.12 คิดว่าข่าวหน้า 1 ในหนังสือพิมพ์รายวัน นำเสนอความรุนแรงมากกว่าหน้าอื่นๆ และมี 47 คน คิดเป็นร้อยละ 10.88 คิดว่าข่าวหน้าอื่นๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน นำเสนอความรุนแรงมากกว่าข่าวหน้าหนึ่ง

สรุป จากเหตุผลที่หนังสือพิมพ์มักให้ความสำคัญกับข่าวความรุนแรง อาทิ ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ทำให้ข่าวและภาพความรุนแรงมักปรากฏอยู่ในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ และจากแนวคิดเกี่ยวกับข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ก็บ่งชี้ว่า หน้าหนึ่งเป็นหน้าที่หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นส่วนที่แสดงจุดยืนของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับและยังเป็นหน้าที่รวมไว้ซึ่งภาพเด่นๆ ที่มีคุณค่าข่าวสูง และเนื้อหาข่าวที่ใช้สำนวนในการเขียนที่ดึงดูดใจ ดังนั้นจึงส่งผลให้กลุ่มวัยรุ่นมองว่าข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์นี้นำเสนอความรุนแรงมากกว่าข่าวหน้าอื่นๆ

ตารางที่ 20

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อข่าวที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดในสื่อหนังสือพิมพ์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประเภทของข่าวในหนังสือพิมพ์ ที่คิดว่ารุนแรงที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ข่าวอาชญากรรม	171 (39.58)	184 (42.59)	355 (82.18)
ข่าวอุบัติเหตุ	36 (8.33)	30 (6.94)	66 (15.28)
ข่าวกีฬา	8 (1.85)	2 (0.23)	10 (2.31)
อื่นๆ	1 (0.23)	0 (0)	1 (0.23)

จากตารางที่ 20 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 82.18 คิดว่าข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์รายวัน นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับที่ 2 มี 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.28 คิดว่าข่าวอุบัติเหตุในหนังสือพิมพ์รายวัน นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด อันดับที่ 3 มี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.31 คิดว่าข่าวกีฬาในหนังสือพิมพ์รายวัน นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด

สรุป จากเหตุผลที่หนังสือพิมพ์มักให้ความสำคัญกับข่าวความรุนแรง อาทิ ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ เนื่องจากเป็นข่าวที่อยู่ในความสนใจของผู้คน (Human Interest) ทำให้ข่าวและภาพความรุนแรงมักปรากฏอยู่ในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์อยู่เสมอๆ สิ่งนี้เองเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมองว่าข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ตามมาด้วยข่าวอุบัติเหตุในลำดับที่ 2 นอกจากนี้ข่าวทั้ง 2 ประเภทยังพบได้บ่อยที่สุดในหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

ตารางที่ 21

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อลักษณะของข่าวที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด
ในสื่อหนังสือพิมพ์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะของข่าวในหนังสือพิมพ์ ที่คิดว่ารุนแรงมากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไฟไหม้	2 (0.46)	3 (0.70)	5 (1.16)
สงคราม/จลาจล/ลี้ภัย/ประท้วง/ตึกถล่ม	50 (11.58)	42 (9.72)	92 (21.30)
แผ่นดินไหว/พายุถล่ม/ตึกถล่ม	11 (2.55)	7 (1.62)	18 (4.17)
ฆาตกรรม/ฆ่าตัวตาย/ข่มขืนแล้วฆ่า	134 (31.02)	150 (34.72)	284 (65.74)
ทรมาณสัตว์/คน	14 (3.24)	10 (2.32)	24 (5.56)
อุบัติเหตุ/รถชน/รถคว่ำ	5 (1.16)	4 (0.92)	9 (2.08)

จากตารางที่ 21 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 65.74 คิดว่าข่าวฆาตกรรม (ฆ่าตัวตาย ข่มขืนแล้วฆ่า วิสามัญฆาตกรรม ในหนังสือพิมพ์รายวัน นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับที่ 2 คิดว่าข่าวสงคราม (จลาจล อพยพลี้ภัย ประท้วง ตึกถล่ม) ในหนังสือพิมพ์รายวัน นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด มี 92 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 อันดับที่ 3 มี 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 คิดว่าข่าวการทรมาณสัตว์หรือคน ในหนังสือพิมพ์รายวัน นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด

สรุป จากบทสรุปในตารางที่ 20 สนับสนุนด้วยคำตอบในตารางที่ 21 นี้ นั่นคือกลุ่มวัยรุ่นมองว่าข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ข่าวฆาตกรรมหรือข่มขืนแล้วฆ่า ตามมาด้วยข่าวอุบัติเหตุในลำดับที่ 2 ได้แก่ข่าวสงคราม จลาจล ประท้วง ลี้ภัย เป็นต้น

ตารางที่ 22

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อลักษณะความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นในข่าวที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดในสื่อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นในข่าว ที่คิดว่ารุนแรงมากที่สุดในสื่อหนังสือพิมพ์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
คนกับอุบัติเหตุ/ภัยธรรมชาติ	18 (4.17)	12 (2.78)	30 (6.94)
ตำรวจกับผู้ร้าย/ทหารกับการปราบปราม	46 (10.65)	37 (8.56)	83 (19.21)
ผู้ร้ายกับเหยื่อ/มาตรการ/ข่มขืน	124 (28.70)	123 (28.47)	257 (59.49)
ผู้ใหญ่กับเด็ก/พ่อแม่กับลูก	22 (5.09)	31 (7.18)	53 (12.27)
คนกับสัตว์	6 (1.39)	3 (0.69)	9 (2.08)

จากตารางที่ 22 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 59.49 คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ร้ายกับเหยื่อ (มาตรการข่มขืน) เป็นสิ่งที่รุนแรงที่สุดในข่าวเป็นอันดับแรก ตามมาด้วยตำรวจกับผู้ร้าย เป็นอันดับ 2 และผู้ใหญ่กับเด็กหรือพ่อแม่กระทำกับลูก เป็นอันดับ 3 และอันดับ 4 คือคนกับอุบัติเหตุหรือภัยธรรมชาติ ส่วนสุดท้ายคือสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับสัตว์

สรุป ข่าววัยรุ่นทั้งชายและหญิงเห็นว่ารุนแรงนั้นคือสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ร้ายกับเหยื่อ โดยเฉพาะในลักษณะข่มขืนแล้วฆ่าหรือฆาตกรรม เพราะมองว่าเป็นภัยใกล้ตัวที่เกิดขึ้นในสังคมอยู่เสมอ และเป็นประเด็นที่หนังสือพิมพ์มักหยิบยกขึ้นมานำเสนออยู่เป็นประจำ

ส่วนที่ 2.1.3 สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 23

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อปริมาณและระดับความรุนแรงเปรียบเทียบระหว่างการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ของไทยกับข่าวโทรทัศน์ต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เปรียบเทียบปริมาณและระดับความรุนแรงระหว่าง การนำเสนอข่าวโทรทัศน์ไทยกับต่างประเทศ	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ข่าวโทรทัศน์ไทยมากกว่า	72 (16.67)	67 (15.51)	139 (32.18)
ข่าวโทรทัศน์ต่างประเทศมากกว่า	144 (33.33)	149 (34.49)	293 (67.82)

จากตารางที่ 23 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 46.53 คิดว่าโทรทัศน์ต่างประเทศ นำเสนอข่าวความรุนแรงมากกว่าโทรทัศน์ไทย และมี 139 คน คิดเป็นร้อยละ 32.18 คิดว่าโทรทัศน์ต่างประเทศ นำเสนอข่าวความรุนแรงมากกว่าโทรทัศน์ไทย

สรุป วิจัยรุ่นทั้งชายและหญิงมองในทิศทางเดียวกันว่าโทรทัศน์ต่างประเทศนั้นนำเสนอข่าวความรุนแรงกว่าโทรทัศน์ไทย เมื่อเปรียบกับสื่อหนังสือพิมพ์ในแง่ของการแพร่กระจายของสื่อ นั้นพบว่าสื่อโทรทัศน์ของต่างประเทศแพร่หลายกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ นั้นเป็นเหตุให้วัยรุ่นมองว่าโทรทัศน์ต่างประเทศรุนแรงกว่า แต่สิ่งหนึ่งที่น่าสังเกตก็คือการที่วัยรุ่นคิดอย่างนี้อาจเป็นเพราะการปลูกฝังของสื่อโทรทัศน์ต่างประเทศในเรื่องความรุนแรงนั้นมีมานาน ผ่านการนำเสนอในรูปแบบของภาพยนตร์และรายการอื่นๆ ที่ไม่ใช่รายการข่าว ซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสนในการตีความและการแสดงความคิดเห็นได้

ตารางที่ 24

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อปริมาณและระดับความรุนแรงเปรียบเทียบระหว่างการนำเสนอภาพและข่าวความรุนแรงในรายการข่าวกับรายการอื่นๆ ในโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย

เปรียบเทียบปริมาณและระดับความรุนแรงระหว่าง รายการข่าวกับรายการอื่นๆ ในโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
รายการข่าวรุนแรงกว่า	158 (36.57)	170 (39.35)	328 (75.93)
รายการอื่นๆ รุนแรงกว่า	58 (13.43)	46 (10.65)	104 (24.07)

จากตารางที่ 24 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 75.93 คิดว่ารายการข่าว นำเสนอความรุนแรงมากกว่ารายการโทรทัศน์อื่นๆ และมี 104 คน คิดเป็นร้อยละ 24.07 คิดว่ารายการโทรทัศน์อื่นๆ นำเสนอความรุนแรงมากกว่ารายการข่าว ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่ารายการอื่นๆ ที่คิดว่ารุนแรงกว่าข่าวนั้น ได้แก่

สรุป จากการที่โทรทัศน์มีการแข่งขันกันสูง รายการข่าวเป็นช่วงเวลาที่ทำรายได้ให้กับสถานีเป็นอย่างมาก ดังนั้นสื่อโทรทัศน์จึงมักนำเสนอข่าวที่เป็นที่สนใจ (Human Interest) ของประชาชน ซึ่งได้แก่ ข่าวที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง อาทิ ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ นอกจากนี้รายการข่าวเป็นรายการประเภทเดียวที่ไม่ต้องผ่านการพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้ข่าวและภาพความรุนแรงจึงมีให้เห็นทุกวัน ดังนั้นจึงส่งผลให้กลุ่มวัยรุ่นมองว่ารายการข่าวนำเสนอความรุนแรงมากกว่ารายการอื่นๆ ในสื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 24.1

ตารางแสดงจำนวนของความคิดเห็นต่อปริมาณและระดับความรุนแรงในรายการอื่นๆ ในโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการโทรทัศน์ประเภทอื่นๆ ที่คิดว่ารุนแรงที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=104)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
1. เรื่องจริงผ่านจอ	7 (6.73)	14 (13.46)	21 (20.19)
2. ข้อนรอย	0 (0)	4 (3.85)	4 (3.85)
3. เร็ลทีวี	3 (2.88)	1 (0.96)	4 (3.85)
4. ถอดรหัส	0 (0)	4 (3.85)	4 (3.85)
5. เบาะแส	0 (0)	3 (2.88)	3 (2.88)
6. ตามล่าหาความจริง	2 (21.53)	1 (0.96)	3 (2.88)
7. ภาพยนตร์	0 (0)	1 (0.96)	1 (0.96)
8. ไม่ยกตัวอย่าง	46 (44.23)	18 (17.31)	64 (61.54)

จากตารางที่ 24.1 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 104 คน ที่ตอบว่ารายการโทรทัศน์ประเภทอื่นๆ นั้นมีความรุนแรงกว่ารายการข่าว นั่นคือ

1. รายการเรื่องจริงผ่านจอ
2. รายการข้อนรอย รายการเร็ลทีวี รายการถอดรหัส
3. รายการเบาะแส รายการตามล่าหาความจริง
4. รายการภาพยนตร์

ตารางที่ 25

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อช่วงเวลาในการนำเสนอภาพและข่าวที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดในสื่อโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ช่วงเวลาในการนำเสนอ ที่คิดว่ารุนแรงที่สุดในข่าวโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ข่าวภาคเช้า	11 (2.55)	6 (1.39)	17 (3.94)
ข่าวภาคเที่ยง	13 (3.01)	5 (1.16)	18 (4.17)
ข่าวภาคค่ำ	139 (32.18)	155 (35.88)	294 (68.05)
ข่าวภาคดึก	53 (12.27)	50 (11.57)	103 (23.84)

จากตารางที่ 25 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 68.05 คิดว่าข่าวภาคค่ำ นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดในอันดับ 1 ส่วนอันดับที่ 2 เป็นข่าวภาคดึก มี 103 คน คิดเป็นร้อยละ 23.84 ส่วนอันดับที่ 3 และ 4 นั้นใกล้เคียงกัน นั่นคือข่าวภาคเที่ยงและข่าวภาคเช้าตามลำดับ

สรุป วิจัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นว่าข่าวภาคค่านั้นมีความรุนแรงมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าช่วงเวลาที่กลุ่มวิจัยรุ่นนั้นเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุดเป็นเวลาช่วงเดียวกับการนำเสนอข่าวภาคค่ำพอดี ซึ่งทำให้การรับรู้ข่าวสารในช่วงเวลาดังกล่าวมีมากที่สุดเช่นเดียวกัน นอกจากนี้รูปแบบการนำเสนอข่าวประจำวันของสื่อมวลชนก็ให้ความสำคัญกับข่าวภาคค่ำมากที่สุด เพราะเป็นการสรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ข่าวทุกประเภทรวมทั้งข่าวที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงจึงมักนำเสนอในช่วงเวลานี้มากที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นช่วงเวลาที่มีการนำเสนอข่าวเป็นเวลานานที่สุดของวันอีกด้วย จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้กลุ่มวิจัยรุ่นทั้งชายและหญิงจึงมองว่าข่าวภาคค่ำมีความรุนแรงมากที่สุดนั่นเอง

ตารางที่ 26

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อประเภทของข่าวโทรทัศน์ที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประเภทของข่าวโทรทัศน์ ที่คิดว่ารุนแรงที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ข่าวอาชญากรรม	174 (40.28)	200 (46.30)	373 (86.34)
ข่าวอุบัติเหตุ	32 (7.41)	14 (3.24)	46 (10.65)
ข่าวกีฬา	8 (1.85)	1 (0.23)	9 (2.08)
อื่นๆ	2 (0.46)	1 (0.23)	3 (0.69)

จากตารางที่ 26 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 86.34 คิดว่าข่าวอาชญากรรมในข่าวโทรทัศน์ นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับที่ 2 มี 46 คน คิดเป็นร้อยละ 10.65 คิดว่าข่าวอุบัติเหตุที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด และอันดับที่ 3 มี 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 คิดว่าข่าวกีฬา นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด

สรุป จากเหตุผลเช่นเดียวกับในตารางที่ 25 ทำให้วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมองว่าข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่มีความรุนแรงมากที่สุด

ตารางที่ 27

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อลักษณะของข่าวโทรทัศน์ที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะของข่าวโทรทัศน์ ที่คิดว่ารุนแรงมากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไฟไหม้	10 (2.31)	7 (1.62)	17 (3.94)
สงคราม/จลาจล/ลี้ภัย/ประท้วง/ตึกถล่ม	50 (11.57)	52 (12.04)	102 (23.61)
แผ่นดินไหว/พายุถล่ม/ตึกถล่ม	4 (0.93)	10 (2.31)	14 (3.24)
ฆาตกรรม/ฆ่าตัวตาย/ข่มขืนแล้วฆ่า/ วิสามัญฆาตกรรม	130 (30.09)	144 (33.33)	274 (63.42)
ทรมาณสัตว์/คน	7 (1.62)	9 (2.08)	16 (3.70)
อุบัติเหตุ/รถชน/รถคว่ำ	5 (1.15)	4 (0.93)	9 (2.08)

จากตารางที่ 27 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 63.42 คิดว่าข่าวฆาตกรรม (ฆ่าตัวตาย ข่มขืนแล้วฆ่า วิสามัญฆาตกรรม ในข่าวโทรทัศน์ นำเสนอความรุนแรงมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ส่วนอันดับที่ 2 คิดว่าข่าวสงคราม (จลาจล อพยพลี้ภัย ประท้วง ตึกถล่ม) นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด มี 102 คน คิดเป็นร้อยละ 23.61

สรุป ลักษณะของข่าวที่กลุ่มวัยรุ่นทั้งชายและหญิงคิดว่ารุนแรงที่สุดในสื่อโทรทัศน์ได้ผลสรุป เช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์ นั่นคือ ข่าวฆาตกรรม ข่มขืนแล้วฆ่า รุนแรงที่สุด และรองลงมาคือข่าวสงคราม จลาจล ซึ่งสาเหตุที่ทั้งสองสื่อมีคำตอบเช่นเดียวกันก็คือ ปัจจุบันสื่อมวลชนมีรูปแบบการเสนอข่าวที่ไม่แตกต่างกัน หรืออีกประการหนึ่งก็เป็นที่สื่อมวลชนเองที่ได้ปลูกฝังทัศนคติในด้านความรุนแรงเนื่องจากการนำเสนอข่าวซ้ำๆ มาเป็นระยะเวลาานาน

ตารางที่ 28

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อลักษณะความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นในข่าวโทรทัศน์ ที่นำเสนอความรุนแรงมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นในข่าวโทรทัศน์ ที่คิดว่ารุนแรงที่สุดในสื่อหนังสือพิมพ์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
คนกับอุบัติเหตุ/ภัยธรรมชาติ	29 (6.71)	33 (7.64)	62 (14.35)
ตำรวจกับผู้ร้าย/ทหารกับการปราบปราม	38 (8.79)	25 (5.89)	63 (14.58)
ผู้ร้ายกับเหยื่อ/ฆาตกรรม/ข่มขืน	104 (24.00)	110 (25.54)	214 (49.54)
ผู้ใหญ่กับเด็ก/พ่อแม่กับลูก	35 (8.10)	45 (10.42)	80 (18.52)
คนกับสัตว์	10 (2.30)	3 (0.71)	13 (3.01)

จากตารางที่ 28 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 49.54 คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ร้ายกับเหยื่อ (ฆาตกรรมข่มขืน) เป็นสิ่งที่รุนแรงที่สุดในข่าวโทรทัศน์ เป็นอันดับแรก ตามมาด้วยผู้ใหญ่กับเด็กหรือพ่อแม่กระทำกับลูก เป็นอันดับ 2 และอันดับ 3 และอันดับ 4 ใกล้เคียงกัน คือตำรวจกับผู้ร้าย และคนกับอุบัติเหตุหรือภัยธรรมชาติตามลำดับ ส่วนสุดท้ายคือสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับสัตว์

สรุป ลักษณะของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในข่าวที่กลุ่มวัยรุ่นทั้งชายและหญิงคิดว่ารุนแรงที่สุดในสื่อโทรทัศน์ได้ผลสรุปเช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์ นั่นคือ ผู้ร้ายกับเหยื่อ โดยเฉพาะการฆาตกรรมหรือข่มขืนแล้วฆ่า ซึ่งสาเหตุที่ทั้งสองสื่อมีคำตอบเช่นเดียวกันก็คือ ปัจจุบันสื่อมวลชนมีรูปแบบการเสนอข่าวที่ไม่แตกต่างกัน หรืออีกประการหนึ่งก็เป็นสื่อมวลชนเองที่ได้ปลูกฝังทัศนคติในด้านความรุนแรงเนื่องจากการนำเสนอข่าวซ้ำๆ มาเป็นระยะเวลา นาน

สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในสื่อมวลชน

กลุ่มวัยรุ่นมองว่าการนำเสนอภาพหรือข่าวของสื่อมวลชนในปัจจุบันนี้ มีปริมาณและระดับความรุนแรงในลักษณะที่พอดีแล้วก่อนไปในทางรุนแรงมากเกินไป ซึ่งตรงข้ามกับสิ่งที่ผู้วิจัยได้คาดการณ์ไว้ในบทนำว่า ความรุนแรงในสื่อมวลชนในปัจจุบันนั้นมีมากเกินไป ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในมุมมองของวัยรุ่นนั้นรับรู้ในเรื่องความรุนแรงว่าเป็นเรื่องปกติทั่วไป และเป็นความเคยชินในชีวิตประจำวัน จนทำให้เกิดความรู้สึกว่าสิ่งที่ผู้ใหญ่มองว่าเป็นความรุนแรง แต่ในสายตาพวกเขาแล้วเป็นเรื่องธรรมดา

วัยรุ่นเห็นว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอความรุนแรงมากกว่าโทรทัศน์ ถึงแม้ว่าพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์จะน้อยกว่าก็ตาม แต่ลักษณะของการดูโทรทัศน์นั้นจะมีความจذبน้อยกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ และลักษณะของสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีความคงทนถาวร เป็นหลักฐานอ้างอิงได้เป็นอย่างดี จึงก่อให้เกิดการจดจำได้มากกว่า

แต่อย่างไรก็ตามลักษณะของข้อมูลก็มีลักษณะที่ไม่ต่างกันมากนัก ถึงแม้วัยรุ่นจะเห็นว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอความรุนแรงมากกว่าโทรทัศน์ แต่วัยรุ่นก็เห็นว่าการนำเสนอความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์นั้นค่อนข้างที่จะใกล้เคียงกัน นั้นแสดงให้เห็นว่า เพราะกลุ่มวัยรุ่นมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องปกติธรรมดาและมีความเคยชินกับความรุนแรง ดังนั้นคำตอบในเชิงเปรียบเทียบระหว่างสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ในด้านความรุนแรงนั้นจึงมีลักษณะที่กำกวมกัน

วัยรุ่นมองว่าหนังสือพิมพ์ไทยนำเสนอความรุนแรงมากกว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ทั้งนี้เป็นเพราะเงื่อนไขในการรับสื่อหนังสือพิมพ์ของวัยรุ่นไทยถูกจำกัดอยู่ในวงแคบ กล่าวคือโอกาสที่วัยรุ่นไทยจะรับสื่อหนังสือพิมพ์ต่างประเทศมีน้อยมาก การรับสื่อหนังสือพิมพ์ต่างประเทศนั้นมักจะขึ้นอยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครอง ทั้งในส่วนของฐานะและหน้าที่การงาน ความสามารถในด้านภาษาของวัยรุ่น ห้องสมุดโรงเรียน รวมไปถึงความแพร่หลายของหนังสือพิมพ์ต่างประเทศในประเทศไทยก็มีสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์ไทย นอกจากนี้ จากงานวิจัยของณรงค์ศักดิ์ศรีทานันท์ (จุฬาฯ วพ., 2534) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาและแนวทางการคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันของบรรณาธิการและหัวหน้าข่าว ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์รายวัน (ไทยรัฐและเดลินิวส์) ให้ความสำคัญกับข่าวเบา เช่น ข่าวอาชญากรรมหรือ ข่าวโรงพัก ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวกีฬา รวมทั้งเน้นคุณค่าของความเป็นข่าวทางเพศสูงกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ซึ่งให้ความสำคัญกับข่าวนัก เช่น ข่าวการเมือง ข่าวต่างประเทศ ข่าวเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังพบว่า

หนังสือพิมพ์โดยทั่วไป มีแนวโน้มให้ความสำคัญในการเสนอข่าว โดยมุ่งเสนอข่าวในเชิงลบมากกว่าข่าวในเชิงบวก ซึ่งก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่วัยรุ่นมองว่าหนังสือพิมพ์ไทยนำเสนอความรุนแรงมากกว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศนั่นเอง

และจากเหตุผลเดียวกันนี้ที่ทำให้กลุ่มวัยรุ่นมองว่าข่าวหน้าหนึ่งนั้นรุนแรงกว่าข่าวในหน้าอื่นๆ ทั้งนี้จากแนวคิดเกี่ยวกับข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ พบว่า หน้าหนึ่ง ถือว่าเป็นหน้าตาของหนังสือพิมพ์ จะเป็นสิ่งที่แสดงเอกลักษณ์ของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ ซึ่งมีองค์ประกอบของภาพข่าว ซึ่งเป็นภาพที่แตกต่างจากภาพทั่วไป ทั้งนี้ภาพข่าวจะมีคุณค่าในตัวเอง สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ดี สามารถเล่ารายละเอียดเหตุการณ์ในภาพได้โดยไม่ต้องใช้คำบรรยาย หรือใช้คำบรรยายเพียงสั้นๆ เป็นการช่วยให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว ช่วยให้เกิดผลสะท้อนกลับได้ง่ายขึ้น ส่วนเนื้อหาข่าว ก็ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของของหน้าหนึ่ง จะประกอบด้วยหัวข้อข่าว ความนำ และเนื้อข่าว ซึ่งเน้นภาษาที่เร้าอารมณ์และความรู้สึกมากกว่า ดังนั้นข่าวที่นำเสนอความรุนแรงที่ปรากฏในหน้าหนึ่งก็ย่อมแสดงออกถึงความรุนแรงได้อย่างเด่นชัด จนทำให้วัยรุ่นมองว่าข่าวหน้าหนึ่งนั้นรุนแรงกว่าข่าวในหน้าอื่นๆ นั่นเอง

วัยรุ่นมองว่าโทรทัศน์ไทยนำเสนอความรุนแรงน้อยกว่าโทรทัศน์ต่างประเทศ ซึ่งตรงข้ามกับสื่อหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้เป็นเพราะเงื่อนไขในการรับสื่อโทรทัศน์ของวัยรุ่นไทยเปิดกว้างกว่าสื่อหนังสือพิมพ์ กล่าวคือโอกาสที่วัยรุ่นไทยจะรับสื่อโทรทัศน์ต่างประเทศมีอยู่มาก อาทิ การเป็นสมาชิกของเคเบิลทีวี ซึ่งรายการส่วนใหญ่เป็นของต่างประเทศ นอกจากนี้ ในส่วนของสื่อโทรทัศน์ไทยเองยังมีการนำเสนอข่าวต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของรายการข่าวเป็นประจำอยู่แล้ว นอกจากนี้ ก็ไม่ต้องอาศัยความสามารถในด้านภาษาของวัยรุ่น เพราะมีการแปลไว้หมดแล้วสามารถเข้าใจได้ทันที นอกจากนี้ จากการแนวคิดเกี่ยวกับสื่อโทรทัศน์ พบว่า ข่าวต่างประเทศ เป็นส่วนหนึ่งของข่าวประจำวัน ซึ่งจะรายงานเหตุการณ์น่าสนใจที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทั่วโลก โดยเลือกข่าวที่เห็นว่าเป็นที่น่าสนใจของคนในประเทศ ซึ่งก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่วัยรุ่นมองว่าโทรทัศน์ไทยนำเสนอความรุนแรงน้อยกว่าโทรทัศน์ต่างประเทศนั่นเอง

ส่วนข้อสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ กลุ่มวัยรุ่นอาจมองว่าโทรทัศน์ต่างประเทศนำเสนอความรุนแรงมากกว่าของไทย ก็เพราะว่าอาจเปรียบเทียบกับภาพรวมทั้งหมดในทุกประเภทของรายการที่โทรทัศน์ต่างประเทศนำเสนอ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะรายการข่าวเท่านั้น โดยกลุ่มวัยรุ่นอาจเกิดความสับสนในการตอบคำถามของส่วนนี้ และอาจจะเป็นข้อผิดพลาดในการสร้างแบบสอบถามที่ทำให้เกิดความเข้าใจสับสนได้

ถึงอย่างไรก็ตามกลุ่มวัยรุ่นมองว่ารายการข่าวโทรทัศน์นั้นรุนแรงกว่ารายการอื่นๆ ทั้งนี้จากงานวิจัยของนฤมล สิงหประเสริฐ (จุฬาฯ วพ., 2534) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการนำเสนอความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ พบว่า บุคลากรที่เป็นผู้ผลิตข่าวในกระบวนการผลิตข่าวทุกขั้นตอน ทุกคนล้วนมีส่วนในการคัดเลือกนำเสนอความรุนแรงในข่าวทั้งสิ้น แต่ผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในการพิจารณาคัดเลือกนำเสนอความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ คือ บรรณาธิการข่าว เนื่องจากการตัดสินใจขั้นสุดท้ายในกระบวนการผลิตข่าวที่จะออกอากาศหรือไม่ออกอากาศของฝ่ายข่าวทุกสถานีอยู่ที่บรรณาธิการข่าว นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของบรรณาธิการข่าว ได้แก่ สถานะการแข่งขันในการนำเสนอข่าวของแต่ละสถานี อีกทั้งรายการข่าวยังเป็นรายการประเภทเดียวที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานของรัฐก่อนออกอากาศ ทำให้ในบางครั้งก็มีโอกาสที่จะนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในการนำเสนอได้อย่างง่ายดาย

วัยรุ่นมองว่าข่าวอาชญากรรมในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์นั้นมีความรุนแรงมากที่สุด โดยแยกเป็นข่าวฆาตกรรม ฆ่าตัวตาย ช่มชู้แล้วฆ่า และมีอีกไม่น้อยเห็นว่าเป็นข่าวสงครามหรือจลาจล ซึ่งสอดคล้องกับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ร้ายกับเหยื่อที่วัยรุ่นมองว่าเป็นความรุนแรง ทั้งนี้เพราะข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันนั้นนิยมนำเสนอข่าวในประเภทข่าวเบา ซึ่งได้แก่ข่าวที่มีองค์ประกอบของความน่าสนใจมากกว่าความสำคัญ มักเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความสนใจให้ผู้อ่านในช่วงระยะเวลาเดียวกัน แล้วจางหายไปจากความทรงจำของประชาชน ตัวอย่างเช่น ข่าวอาชญากรรม ตีรันฟันแทง ข่าวบันเทิง เหตุการณ์ที่เป็นข่าวจะไม่มีผลกระทบต่อเนื่องกับความเป็นอยู่ของประชาชนเท่าใดนัก แต่จะให้อารมณ์สนองความอยากรู้อยากเห็นแก่ผู้อ่านต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประจำวัน ข่าวประเภทนี้จึงมักมีองค์ประกอบของความสนใจกระตุ้นอารมณ์ตื่นเต้นเร้าใจได้มากกว่าข่าวหนัก

ส่วนในสื่อโทรทัศน์ วัยรุ่นมองว่าข่าวภาคค่ำนั้นมีความรุนแรงมากที่สุด ทั้งนี้เพราะเป็นช่วงเวลาที่วัยรุ่นดูโทรทัศน์มากที่สุด เพราะฉะนั้นวัยรุ่นก็จะเปิดรับข่าวสารรวมไปถึงความรุนแรงอย่างเต็มที่ โดยข่าวอาชญากรรมมีความรุนแรงมากที่สุด และแยกเป็นข่าวฆาตกรรม ฆ่าตัวตาย ช่มชู้แล้วฆ่า และข่าวสงครามหรือ จลาจล เช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์ แต่สื่อโทรทัศน์นั้นมองว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ร้ายกับเหยื่อที่วัยรุ่นมองว่าเป็นความรุนแรง และที่น่าสนใจก็คือสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก หรือพ่อแม่กับลูกนั้นกลุ่มวัยรุ่นก็มองว่าเป็นความรุนแรงเช่นเดียวกัน ทั้งนี้จากงานวิจัยของอุราเพ็ญ ตรียางค์กุล พบว่า การตัดสินใจในการเสนอข่าวและผลิตข่าวโทรทัศน์ มีลักษณะที่ต้องคำนึงถึงรสนิยมของกลุ่มผู้ชมที่เป็นตลาดการค้าข้างต้นแล้ว ข่าวโทรทัศน์ต้องมีลักษณะที่ไม่เคร่งเครียดหรือเน้นเรื่องราวที่มีสาระมากๆ เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ ข่าว

บันเทิง ข่าวสังคม เป็นต้น ซึ่งจัดอยู่ในประเภทข่าวเบา (Soft News) จากประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ในรายงานข่าวโทรทัศน์ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน มีการให้ความสำคัญและให้ความสนใจกับข่าวซึ่งเป็น ที่สนใจของคนส่วนใหญ่ในสังคม (Human Interest) ซึ่งจัดอยู่ในข่าวเบามากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่เป็นการตีแผ่หรือสะท้อนปัญหาและสภาพของสังคมต่างๆ เช่น ข่าวอาชญากรรม ยาเสพติด โสเภณี อุบัติภัย การประสพชะตากรรมของมนุษย์นั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

สิ่งที่น่าสังเกตที่เกิดขึ้นระหว่างทั้งสองสื่อก็คือ วิทยุกลุ่มหนึ่งมองว่าความสัมพันธ์ของสิ่ง ที่เป็นข่าวที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กหรือพ่อแม่กับลูก เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรุนแรงมากที่สุด โดยเฉพาะในสื่อโทรทัศน์นั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจน ปรากฏการณ์นี้เป็นกรณีที่น่าศึกษาต่อไปว่า ทำไมวิทยุจึงคิดเช่นนั้น อาจจะเป็นเพราะสถาบันครอบครัวในประเทศไทย เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความ ใกล้เคียงในสายตาของวิทยุ เมื่อปรากฏเป็นข่าวขึ้นทำให้วิทยุ ซึ่งเป็นวิทยุที่มีความคิด และมีความ อ่อนไหวในด้านจิตใจจึงไม่อาจทำใจยอมรับได้ และมองว่ากรณีเช่นนี้ก็มีความรุนแรงเช่นเดียวกับกรณีอื่นๆ เช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 2.2 ข้อมูลด้านความคิดเห็นในด้านรูปแบบ วิธีการนำเสนอ และองค์ประกอบของการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2.2.1 สื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 29

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อความรู้สึกรุนแรงเปรียบเทียบระหว่างการนำเสนอด้วยภาพสีกับภาพขาวดำ ของภาพข่าวความรุนแรงในข่าวหน้า 1 หนังสือพิมพ์รายวัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เปรียบเทียบความรู้สึกรุนแรงระหว่างการนำเสนอด้วยภาพสีกับภาพขาวดำ ในข่าวหนังสือพิมพ์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ภาพสีทำให้รู้สึกรุนแรงกว่า	162 (37.45)	170 (39.40)	332 (76.85)
ภาพขาวดำทำให้รู้สึกรุนแรงกว่า	24 (5.60)	22 (5.05)	46 (10.65)
รู้สึกรุนแรงเท่าๆ กัน	30 (6.90)	24 (5.60)	54 (12.50)

จากตารางที่ 29 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 76.85 คิดว่าการใช้ภาพสี ทำให้รู้สึกถึงความรุนแรงในการนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งมากกว่าภาพขาวดำ มี 54 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 คิดว่าการใช้ภาพสีหรือภาพขาวดำทำให้รู้สึกถึงความรุนแรงในการนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งเท่าๆ กัน และมี 46 คน คิดเป็นร้อยละ 10.65 คิดว่าการใช้ภาพขาวดำ ทำให้รู้สึกถึงความรุนแรงในการนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งมากกว่าภาพสี

สรุป ในการนำเสนอข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมองว่าการใช้ภาพสีจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่รุนแรงกว่าการใช้ภาพขาวดำ ทั้งนี้จากแนวคิดเกี่ยวกับหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ ภาพข่าว (News Picture) เป็นภาพที่แตกต่างจากภาพทั่วไป ทั้งนี้ภาพข่าวจะมีคุณค่าในตัวเอง สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ดี สามารถเล่ารายละเอียดเหตุการณ์ในภาพได้โดยไม่ต้องใช้คำบรรยาย หรือใช้คำบรรยายเพียงสั้นๆ เป็นการช่วยให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว หากภาพข่าวเป็นภาพสีจะให้ความรู้สึกที่รุนแรงกว่า

ตารางที่ 30

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันที่ทำให้ดูรุนแรงมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

องค์ประกอบของข่าวหน้า 1 ที่ทำให้ดูรุนแรงมากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
การถ่ายภาพ	115 (26.62)	117 (27.08)	232 (53.70)
การพาดหัว	86 (19.90)	90 (20.84)	176 (40.74)
เนื้อหาข่าว	15 (3.50)	9 (2.06)	24 (5.56)

จากตารางที่ 30 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 53.70 คิดว่าการถ่ายภาพเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ข่าวหน้าหนึ่งดูรุนแรงมากที่สุด เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับที่ 2 คือการพาดหัว จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 และอันดับสามคือเนื้อหาข่าว มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56

สรุป วิจัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบที่ทำให้ข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันดูรุนแรงขึ้นนั่นก็คือการถ่ายภาพ และพาดหัวข่าว อธิบายได้ด้วยแนวคิดเกี่ยวกับหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ ซึ่งกล่าวว่า ภาพข่าว (News Picture) เป็นภาพที่แตกต่างจากภาพอื่นๆ ไป ทั้งนี้ภาพข่าวจะมีคุณค่าในตัวเอง สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ดี สามารถเล่ารายละเอียดเหตุการณ์ในภาพได้โดยไม่ต้องใช้คำบรรยาย หรือใช้คำบรรยายเพียงสั้นๆ เป็นการช่วยให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว ช่วยให้เกิดผลสะท้อนกลับ ได้ง่ายขึ้น และองค์ประกอบที่สำคัญของหน้าหนึ่งอีกประการหนึ่ง นั่นคือ พาดหัวข่าว (Headlines) ซึ่งมีขนาดที่ใหญ่สะดุดตาและการใช้ภาษาที่ดึงดูดความสนใจได้ดี

ตารางที่ 31

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อท่าทางหรืออาการในการนำเสนอข่าวหน้า 1 ในหนังสือพิมพ์รายวันที่ทำให้ดูรุนแรงมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ท่าทางหรืออาการ ที่ทำให้ดูรุนแรงมากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
กำลังทำร้าย/โดนทำร้าย/ฆ่าตัวตาย	69 (16.00)	80 (18.49)	149 (34.49)
ชำแหละศพ/ผ่าตัดเห็นอวัยวะภายใน	115 (26.60)	112 (25.95)	227 (52.55)
กำลังเกิดอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุ	15 (3.50)	6 (1.36)	21 (4.86)
กู้ภัยจากจุดเกิดเหตุ/จัดศพจากซาก	17 (3.93)	17 (3.93)	34 (7.87)
อื่นๆ	0 (0)	1 (0.23)	1 (0.23)

จากตารางที่ 31 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 52.55 คิดว่าท่าทางหรืออาการขณะกำลังชำแหละศพหรือผ่าตัดเห็นอวัยวะภายใน ทำให้ข่าวหน้า 1 ดูรุนแรงมากที่สุด เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับที่ 2 คือ ท่าทางหรืออาการขณะกำลังทำร้าย โดนทำร้ายหรือฆ่าตัวตาย จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 34.49 อันดับ 3 คือขณะกู้ภัยจากจุดเกิดเหตุหรือจัดศพจากซาก และอันดับที่ 4 คือขณะกำลังเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุ

ตารางที่ 32

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อลักษณะของภาพข่าวความรุนแรงในการนำเสนอข่าวหน้า 1 ในหนังสือพิมพ์รายวันที่ทำให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่มากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะของภาพข่าวความรุนแรง ที่ทำให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่มากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ภาพศพเห็นใกล้ๆ/เห็นเลือด/ถูกห่อด้วยผ้าขาว	109 (25.20)	132 (30.60)	241 (55.80)
ภาพซากสิ่งของเสียหาย ณ จุดเกิดเหตุ	10 (2.30)	3 (0.70)	13 (3.00)
ภาพผู้บาดเจ็บ/บาดเจ็บแผล/เลือดอาบ/พิการ	69 (16.00)	64 (14.80)	133 (30.80)
ภาพการปะทะ/จี้ตัวประกัน/จลาจล/สงคราม	26 (6.00)	17 (3.90)	43 (9.90)
อื่นๆ...(รู้สึกเฉยๆ)	2 (0.50)	0 (0)	2 (0.50)

จากตารางที่ 32 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 55.79 คิดว่าภาพศพเห็นใกล้ๆ เห็นเลือด หรือถูกห่อด้วยผ้าขาว ทำให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยงและหดหู่มากที่สุดเป็นอันดับแรก อันดับ 2 คือ ภาพผู้บาดเจ็บ มีบาดแผล เลือดอาบ หรือพิการ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 30.79 อันดับ 3 คือ ภาพสงคราม การปะทะ การจลาจล หรือการจี้ตัวประกัน และอันดับที่ 4 คือภาพซากสิ่งของเสียหาย ณ จุดเกิดเหตุ

ส่วนที่ 2.2.2 สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 33

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อภาพในลักษณะหยุดภาพความรุนแรงไว้นานๆ หรือภาพหนึ่งมีผลต่อการเพิ่มระดับความรุนแรงและความรู้สึกน่ากลัว ในการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะของการหยุดภาพความรุนแรง มีผลต่อการเพิ่มระดับความรุนแรงและความรู้สึกน่ากลัว	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
จริง	98 (22.71)	115 (26.60)	213 (49.31)
ไม่จริง	69 (16.00)	47 (10.85)	116 (26.85)
ไม่แน่ใจ	49 (11.30)	54 (12.54)	103 (23.84)

จากตารางที่ 32 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 49.31 เห็นด้วยว่าภาพในลักษณะหยุดภาพความรุนแรงไว้นานๆ หรือภาพหนึ่งมีผลต่อการเพิ่มระดับความรุนแรงและความรู้สึกน่ากลัว ในการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ ส่วนอีก 116 คน คิดเป็นร้อยละ 26.85 คิดว่าไม่จริง และอีก 103 คน คิดเป็นร้อยละ 23.84 ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 34

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของข่าวโทรทัศน์ที่ทำให้ดูรุนแรงมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

องค์ประกอบของข่าวโทรทัศน์ ที่ทำให้ดูรุนแรงมากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ถ่ายทอดเหตุการณ์สด/ขณะเกิดเหตุการณ์	77 (17.82)	77 (17.82)	154 (35.65)
ไม่เซ็นเซอร์ภาพขณะออกอากาศ	78 (18.05)	102 (23.61)	180 (41.67)
แช่ภาพไว้นานๆ เช่น ภาพศพ	30 (6.94)	23 (2.52)	53 (12.27)
เนื้อหาข่าว	23 (5.32)	28 (6.48)	31 (7.18)
น้ำเสียงผู้ประกาศ	8 (1.85)	6 (1.39)	14 (3.24)

จากตารางที่ 34 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 คิดว่าการไม่เซ็นเซอร์ภาพขณะออกอากาศเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ข่าวโทรทัศน์ดูรุนแรงมากที่สุด เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับที่ 2 คือการถ่ายทอดภาพเหตุการณ์สดๆ ขณะเกิดเหตุ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 35.65 อันดับ 3 คือการแช่ภาพไว้นานๆ เช่นภาพศพ และอันดับ 4 และ 5 คือเนื้อหาข่าวและน้ำเสียงผู้ประกาศตามลำดับ

ตารางที่ 35

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อท่าทางหรืออาการในการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ที่ทำให้ดูรุนแรงมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ท่าทางหรืออาการ ที่ทำให้ดูรุนแรงมากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
กำลังทำร้าย/โดนทำร้าย/ฆ่าตัวตาย	100 (23.15)	114 (26.39)	214 (49.54)
ชำแหละศพ/ผ่าตัด/เห็นอวัยวะภายใน	85 (19.67)	72 (16.67)	157 (36.34)
กำลังเกิดอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุ	12 (2.78)	10 (2.31)	22 (5.09)
ก๊วบจากจุดเกิดเหตุ/จัดศพจากซาก	17 (3.93)	20 (4.62)	37 (8.56)
อื่นๆ	2 (0.46)	0 (0)	2 (0.46)

จากตารางที่ 35 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 49.54 คิดว่าท่าทางหรืออาการขณะกำลังทำร้าย โดนทำร้าย หรือฆ่าตัวตาย ทำให้ข่าวโทรทัศน์ดูรุนแรงมากที่สุด เป็นอันดับแรก ส่วนอันดับที่ 2 คือ ท่าทางหรืออาการขณะ กำลังชำแหละศพหรือผ่าตัดเห็นอวัยวะภายใน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 36.34 ส่วนอันดับ 3 คือขณะก๊วบจากจุดเกิดเหตุหรือจัดศพจากซาก และอันดับที่ 4 คือขณะกำลังเกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุ

ตารางที่ 36

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อลักษณะของภาพข่าวความรุนแรงในการนำเสนอโทรทัศน์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่มากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะของภาพข่าวความรุนแรง ที่ทำให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่มากที่สุด	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ภาพศพเห็นใกล้ๆ/เห็นเลือด/ถูกห่อด้วยผ้าขาว	104	137	241 (55.79)
ภาพซากสิ่งของเสียหาย ณ จุดเกิดเหตุ	19	3	22 (5.09)
ภาพผู้บาดเจ็บ/บาดเจ็บ/เลือดอาบ/พิการ	72	57	129 (29.86)
ภาพการปะทะ/จี้ตัวประกัน/จลาจล/สงคราม	19	19	38 (8.80)
อื่นๆ....(รู้สึกเฉยๆ)	2	0	2 (0.46)

จากตารางที่ 36 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 55.79 คิดว่าภาพศพเห็นใกล้ๆ เห็นเลือด หรือถูกห่อด้วยผ้าขาว ทำให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยงและหดหู่มากที่สุดเป็นอันดับแรก อันดับ 2 คือภาพผู้บาดเจ็บ มีบาดเจ็บ เลือดอาบ หรือพิการ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 29.86 อันดับ 3 คือภาพสงคราม การปะทะ การจลาจล หรือการจี้ตัวประกัน และอันดับที่ 4 คือภาพซากสิ่งของเสียหาย ณ จุดเกิดเหตุ

สรุปความคิดเห็นในด้านรูปแบบ วิธีการนำเสนอ และองค์ประกอบของการนำเสนอความรุนแรง

วัยรุ่นมองว่าการนำเสนอความรุนแรงในสื่อหนังสือพิมพ์นั้น มีองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ดูรุนแรงมากขึ้น ได้แก่ การใช้ภาพถ่าย โดยเฉพาะการนำเสนอด้วยภาพสี ซึ่งจากแนวคิดของภาพข่าวนั้น พบว่า ภาพข่าว เป็นภาพที่แตกต่างจากภาพทั่วไป ทั้งนี้ภาพข่าวจะมีคุณค่าในตัวเอง สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี สามารถเล่ารายละเอียดเหตุการณ์ในภาพได้โดยไม่ต้องใช้คำบรรยาย หรือใช้คำบรรยายเพียงสั้นๆ เป็นการช่วยให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว ช่วยให้เกิดผลสะท้อนกลับ โดยที่หนังสือพิมพ์มีหน้าที่หลักในการเสนอข่าว ภาพข่าวจึงมีความสำคัญมาก เนื่องจากภาพสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องราวได้มากกว่าการบรรยายด้วยคำพูด ซึ่งประโยชน์ของภาพข่าวในหนังสือพิมพ์ มีหลายประการ อาทิ

1. ช่วยให้อ่านมีโอกาสได้เห็นเหตุการณ์จริง
 2. ช่วยสร้างความรู้สึกร่วมกัน ทำให้เกิดผลสะท้อนกลับ (Feed back) เป็นต้น
- นอกจากนี้ลักษณะหรือท่าทางของภาพที่ทำให้ดูรุนแรง ก็คือ ภาพที่เกี่ยวกับการศพ เช่น การชำแหละศพ ผ่าตัดเห็นอวัยวะภายใน อีกทั้งภาพศพที่เห็นใกล้ๆ เห็นเลือด หรือศพถูกห่อด้วยผ้าขาว ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยงและหดหู่ เช่นเดียวกัน

สำหรับในสื่อโทรทัศน์นั้น องค์ประกอบสำคัญที่วัยรุ่นมองว่ามีความรุนแรงมากขึ้นก็คือ ภาพข่าวเช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์ โดยลักษณะของการหยุดหรือแช่ภาพความรุนแรงไว้นานๆ โดยไม่มีการเซ็นเซอร์ภาพเลย หรือถ้าเป็นการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสดๆ แล้วจะยิ่งทำให้รุนแรงมากขึ้นไปตามลำดับ ส่วนที่แตกต่างกันก็คือ ลักษณะหรือท่าทางของภาพที่ทำให้ดูรุนแรง ก็คือ ภาพขณะกำลังมีการทำร้าย นอกจากนั้นได้ข้อสรุปเช่นเดียวกับสื่อหนังสือพิมพ์

ส่วนที่ 2.3 ข้อมูลด้านความคิดเห็นในด้านผลกระทบของการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชน
ส่วนที่ 2.3.1 สื่อหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 37

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อผลกระทบในด้านความรู้สึกลัว ขยะแขยง และ
หดหู่ ของภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันที่มีต่อเด็ก ของกลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งมีผลกระทบ ทำให้เด็กรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
กลัว	125	167	292 (67.59)
ไม่กลัว	91	49	140 (32.41)

จากตารางที่ 37 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน
มีนักเรียน จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 67.59 คิดว่าภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของ
หนังสือพิมพ์รายวันมีผลกระทบทำให้เด็กที่ได้อ่านรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่ และมี 140 คน
คิดเป็นร้อยละ 32.41 คิดว่าไม่มีผลกระทบ

ตารางที่ 38

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อผลกระทบในด้านความรู้สึกกลัว ขยะแขยง และ หดหู่ ของภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันที่มีต่อตัวเอง ของกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งมีผลกระทบ ทำให้ตัวเองรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
กลัว	89	126	215 (49.77)
ไม่กลัว	126	90	217 (50.23)

จากตารางที่ 38 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียนจำนวนใกล้เคียงกันที่คิดว่าภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน ไม่มีผลกระทบและผลกระทบ ทำให้ตนเองรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่ คิดเป็นร้อยละ 50.23 และ 49.77 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2.3.2 สื่อโทรทัศน์

ตารางที่ 39

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อผลกระทบในด้านความรู้สึกลัว ขยะแขยง และหคหู่ ของภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ที่มีต่อเด็ก ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ มีผลกระทบ ทำให้เด็กรู้สึกลัว ขยะแขยง และหคหู่	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
กลัว	139	182	321 (74.31)
ไม่กลัว	77	34	111 (25.69)

จากตารางที่ 39 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 74.31 คิดว่าภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ มีผลกระทบทำให้เด็กที่ได้อ่านรู้สึกลัว ขยะแขยง และหคหู่ และมี 111 คน คิดเป็นร้อยละ 25.69 คิดว่าไม่มีผลกระทบ

ตารางที่ 40

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อผลกระทบในด้านความรู้สึกก้าว ขยะแขยง และ หดหู่ ของภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ที่มีต่อตัวเอง ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์มีผลกระทบ ทำให้ตัวเองรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
กลัว	104	152	256 (59.26)
ไม่กลัว	112	64	176 (40.74)

จากตารางที่ 40 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 59.26 คิดว่าภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ มีผลกระทบทำให้ตัวผู้ตอบแบบสอบถามเองรู้สึกกลัว ขยะแขยง และหดหู่ และมี 176 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 คิดว่าไม่มีผลกระทบ

ส่วนที่ 2.3.3 สื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์รายวัน และโทรทัศน์)

ตารางที่ 41

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อคุณค่าของภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

คุณค่าของภาพความรุนแรง ในข่าวหน้าหนึ่งและข่าวโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
มีประโยชน์มากกว่าโทษ	68	57	125 (28.94)
มีโทษมากกว่าประโยชน์	53	34	86 (19.91)
ไม่มีประโยชน์	19	19	38 (8.80)
มีประโยชน์และมีโทษเท่าๆ กัน	76	106	181 (41.90)

จากตารางที่ 41 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 41.90 คิดว่าคุณค่าของภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์นั้นมีประโยชน์และโทษพอๆ กัน และมี 125 คน คิดเป็นร้อยละ 28.94 คิดว่าคุณค่าของภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์นั้นมีประโยชน์มากกว่าโทษ และมี 86 คน คิดเป็นร้อยละ 19.91 คิดว่าคุณค่าของภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์นั้นมีโทษมากกว่าประโยชน์ และที่เหลืออีก 38 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 เห็นว่าไม่มีประโยชน์ใดๆ เลย

ตารางที่ 42

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อผลกระทบในด้านการกระตุ้นให้เกิดการก่ออาชญากรรม ของภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ที่มีต่อผู้อ่านหรือคนดูที่เป็นวัยรุ่น ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งและข่าวโทรทัศน์ สามารถกระตุ้นให้ผู้อ่าน/ผู้ชมที่เป็นวัยรุ่นก่ออาชญากรรม	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
มีโอกา	159	198	357 (82.64)
ไม่มีโอกา	46	16	62 (14.35)
เฉยๆ	11	2	13 (3.01)

จากตารางที่ 42 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 82.64 คิดว่าภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ มีส่วนกระตุ้นให้ผู้อ่านหรือผู้ชมที่เป็นวัยรุ่นก่ออาชญากรรมได้ และมี 62 คน คิดเป็นร้อยละ 14.35 คิดว่าไม่มีโอกา ส่วนที่เหลือรู้สึกเฉยๆ

ตารางที่ 43

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อผลกระทบในด้านความชินชาต่อความรุนแรงของคอนอ่านหรือคนดูที่เป็นวัยรุ่น หากได้อ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์บ่อยๆ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งและข่าวโทรทัศน์ มีส่วนทำให้ผู้อ่าน/ผู้ชมรู้สึกว่าการรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ใช่	139	132	271 (62.73)
ไม่ใช่	59	69	128 (29.63)
ไม่มีผล	18	15	33 (7.64)

จากตารางที่ 43 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 62.73 เห็นด้วยว่าภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ มีส่วนทำให้ผู้อ่านหรือผู้ชมที่เป็นวัยรุ่นรู้สึกชินชาต่อความรุนแรง โดยเห็นความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา และมี 128 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 ไม่เห็นด้วย ส่วนที่เหลือคิดว่าไม่มีผล

ตารางที่ 44

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อผลกระทบในด้านความเป็นอันตรายต่อพฤติกรรมคนอ่านหรือคนดูที่เป็นวัยรุ่น หากได้อ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์บ่อยๆ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งและข่าวโทรทัศน์ ก่อให้เกิดอันตรายต่อพฤติกรรมผู้อ่าน/ผู้ชมที่เป็นวัยรุ่น	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
อาจก่อให้เกิดอันตรายได้	170	186	356 (82.41)
ไม่มีผล	46	30	76 (17.59)

จากตารางที่ 44 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 82.41 คิดว่าภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อพฤติกรรมผู้อ่านหรือผู้ชมที่เป็นวัยรุ่น และมี 76 คน คิดเป็นร้อยละ 17.59 คิดว่าไม่มีผล

ตารางที่ 44.1

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของเหตุผลในด้านความเป็นอันตรายต่อพฤติกรรมคนอ่านหรือคนดูที่เป็นวัยรุ่น หากได้อ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์บ่อยๆ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งและข่าวโทรทัศน์ ก่อให้เกิดอันตรายต่อพฤติกรรมได้ เพราะ	กลุ่มตัวอย่าง (N=356)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่มีเหตุผล	76	51	127 (35.67)
เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี/เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ	72	103	175 (49.16)
เคยชินกับความรุนแรง	16	23	39 (10.96)
หวาดกลัว	1	4	5 (1.40)
มีผลต่อจิตใจ	5	5	10 (2.81)

จากตารางที่ 44.1 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 356 คน ที่เห็นว่าภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อพฤติกรรมผู้อ่านหรือผู้ชมที่เป็นวัยรุ่น ได้นั้น มีเหตุผล คือ

1. เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี หรืออาจเกิดการเลียนแบบได้
2. ทำให้เคยชินกับความรุนแรง
3. มีผลต่อจิตใจ
4. ก่อให้เกิดการหวาดกลัว

สรุปความคิดเห็นในด้านผลกระทบ

วัยรุ่นมองว่าการนำเสนอความรุนแรงที่นำเสนอในสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อโทรทัศน์นั้น ไม่มีผลกระทบต่อตัวเองกล่าวคือ ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยง หรือหดหู่ แต่ถ้าให้เด็กดู กลับคิดตรงกันข้ามว่าจะมีผลกระทบ ก่อให้เกิดความรู้สึกดังกล่าวได้ ทั้งนี้เป็นเพราะการที่วัยรุ่นได้อ่านเป็นประจำ หรือเห็นภาพความรุนแรงบ่อยๆ จนเกิดความชินชากับความรุนแรง ทำให้เห็นเป็นเรื่องปกติ ทั้งๆ ที่ความจริงนั้นอาจจะรุนแรง ดังนั้นกับเด็กพวกเขาจึงมองว่ามีวุฒิภาวะน้อยกว่าเขา และอาจก่อให้เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยงหรือหดหู่ได้ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสื่อโทรทัศน์กับสื่อหนังสือพิมพ์แล้ว ความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์จะก่อให้เกิดผลกระทบกับเด็กมากกว่า

วัยรุ่นมองว่าการนำเสนอความรุนแรงในข่าวของสื่อมวลชนนั้น ไม่ค่อยมีโทษเท่าไรนัก แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เป็นโทษนั้นพวกเขามองว่าความรุนแรงที่นำเสนออาจเป็นชนวนที่กระตุ้นให้เกิดอาชญากรรมได้ ทั้งนี้เป็นเพราะวัยรุ่นมองว่าความรุนแรงในสื่อมวลชนนั้นเมื่อได้เห็นบ่อยๆ หรือเห็นเป็นประจำแล้วนั้นจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ยังมีข้อมูลสนับสนุนอีกว่า ความรุนแรงในสื่อมวลชนนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อพฤติกรรมได้ นั่นคืออาจก่อให้เกิดพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่ไม่ดีได้ ดังนั้น โอกาสที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรมก็ง่ายขึ้น เพราะเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนั่นเอง

ส่วนที่ 2.4 ข้อมูลด้านความคิดเห็นในด้านการรับรู้ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ที่มีต่อการนำเสนอ ความรุนแรงของสื่อมวลชน

ตารางที่ 45

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อความสามารถในการดึงดูดใจผู้อ่านหรือผู้ชม ได้เป็นอันดับแรก ของภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่ง และข่าวโทรทัศน์ สามารถดึงดูดใจผู้อ่านหรือผู้ชม ได้เป็นอันดับแรก	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
จริง	190	197	387 (89.58)
ไม่จริง	26	19	45 (10.42)

จากตารางที่ 45 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 82.41 เห็นด้วยภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของ หนังสือพิมพ์รายวัน และข่าวโทรทัศน์ สามารถดึงดูดใจผู้อ่านหรือผู้ชม ได้เป็นอันดับแรก และมี 45 คน ปฏิเสธ

ตารางที่ 46

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อปริมาณและระดับความรุนแรง เปรียบเทียบระหว่างความรุนแรงที่เห็นในสื่อมวลชน กับความรุนแรงในโลกแห่งความเป็นจริง ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพความรุนแรงที่เห็นในสื่อมวลชนเทียบกับ ภาพความรุนแรงในโลกแห่งความเป็นจริง	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
น้อยกว่าความเป็นจริง	89	82	171 (39.58)
มากกว่าความเป็นจริง	76	47	123 (28.47)
เท่ากับความเป็นจริง	51	87	138 (31.94)

จากตารางที่ 46 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 39.58 เห็นว่าภาพความรุนแรงที่เห็นในสื่อมวลชนนั้นมีน้อยกว่าภาพความรุนแรงในโลกแห่งความเป็นจริง มี 123 คน คิดเป็นร้อยละ 28.47 เห็นว่าภาพความรุนแรงที่เห็นในสื่อมวลชนนั้นมีเท่ากับภาพความรุนแรงในโลกแห่งความเป็นจริง และมี 138 คน คิดเป็นร้อยละ 31.94 เห็นว่าภาพความรุนแรงที่เห็นในสื่อมวลชนนั้นมีเท่ากับภาพความรุนแรงในโลกแห่งความเป็นจริง

ตารางที่ 47

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อความเชื่อที่ว่า “วัยรุ่นนิยมความรุนแรง” ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความเชื่อว่า “วัยรุ่นนิยมความรุนแรง”	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
จริง	126	113	239 (55.32)
ไม่จริง	90	103	193 (44.68)

จากตารางที่ 47 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 55.32 เห็นด้วยกับความเชื่อที่ว่า “วัยรุ่นนิยมความรุนแรง” และมี 193 คน คิดเป็นร้อยละ 44.68 ปฏิเสธความเชื่อนี้

ตารางที่ 48

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อความเชื่อที่ว่า “ผู้อ่านหรือผู้ชมชอบอ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและข่าวโทรทัศน์” ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้อ่านหรือผู้ชมชอบอ่านหรือชม ภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งและข่าวโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ชอบ	129	127	256 (59.26)
ไม่ชอบ	87	89	176 (40.74)

จากตารางที่ 48 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 59.26 คิดว่า “ผู้อ่านหรือผู้ชมชอบอ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและข่าวโทรทัศน์” และมี 176 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 ปฏิเสธความคิดเห็น

ตารางที่ 48.1

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่เชื่อว่า “ผู้อ่านหรือผู้ชมชอบอ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและข่าวโทรทัศน์” ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เหตุผล	กลุ่มตัวอย่าง (N=256)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ตอบ	29	23	52 (20.31)
ตื่นเต้นดี	46	39	85 (33.20)
เห็นความเป็นจริง/เห็นภาพจริง	41	56	97 (37.89)
คนดูชอบความรุนแรง	5	0	5 (1.95)
เป็นประสบการณ์	6	1	7 (2.74)
อยากรู้อยากเห็น	2	8	10 (3.91)

จากตารางที่ 48.1 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 256 คน ที่เชื่อว่า “ผู้อ่านหรือผู้ชมชอบอ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและข่าวโทรทัศน์” นั้น ให้เหตุผลคือ

1. ได้เห็นความเป็นจริง/เห็นภาพจริง
2. ให้ความรู้สึกตื่นเต้นดี
3. สนองความอยากรู้อยากเห็น
4. ได้เห็นเป็นประสบการณ์
5. เชื่อว่าคนดูชอบความรุนแรง

ตารางที่ 48.2

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่เชื่อว่า “ผู้อ่านหรือผู้ชมไม่ชอบอ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและข่าวโทรทัศน์” ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เหตุผลที่เชื่อว่าไม่ชอบ	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ตอบ	29	28	57 (32.39)
ไม่น่าดู	21	6	27 (15.34)
กลัว	33	47	80 (45.45)
มีผลต่อนิสัย	1	6	7 (4.49)
ไม่มีประโยชน์	3	1	4 (2.27)
เกินจริง	0	1	1 (0.57)

จากตารางที่ 48.2 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 256 คน ที่เชื่อว่า “ผู้อ่านหรือผู้ชมไม่ชอบอ่านหรือชมภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันและข่าวโทรทัศน์” นั้น ให้เหตุผลคือ

1. ทำให้เกิดความรู้สึกกลัว
2. เป็นภาพที่ไม่น่าดู
3. อาจมีผลต่อนิสัย
4. ไม่มีประโยชน์
5. เป็นภาพที่เกินจริง

ตารางที่ 49

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในเรื่องความเหมาะสมในการนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความคิดเห็นเรื่องความเหมาะสม ในการนำเสนอข่าวหน้าหนึ่ง	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
เหมาะสม	144	130	274 (63.43)
ไม่เหมาะสม	72	86	158 (36.57)

จากตารางที่ 49 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 63.43 คิดว่าปัจจุบันนี้การนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันมีความเหมาะสมดีแล้ว และมี 158 คน คิดเป็นร้อยละ 36.57 คิดว่าไม่เหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุง คือ (ตารางที่ 49.1)

ตารางที่ 49.1

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง การนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่ง	กลุ่มตัวอย่าง (N=158)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ออกความเห็น	33	18	51 (32.28)
ไม่ควรมี	5	1	6 (3.80)
เซ็นเซอร์	15	42	57 (36.08)
ควรเน้นเนื้อหาสาระมากกว่า	3	4	7 (4.43)
ควรมีน้อยลง	16	20	36 (22.78)
ปรับปรุงภาพและการพาดหัวข่าว	0	1	1 (0.63)

จากตารางที่ 49.1 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 158 คน ที่เห็นว่าการนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันในปัจจุบัน มีความไม่เหมาะสมนั้น มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุง คือ

1. ควรมีการเซ็นเซอร์
2. ควรลดปริมาณของข่าวลง
3. ควรเน้นที่เนื้อหาสาระของข่าวมากกว่า
4. ไม่ควรมีเลย
5. ควรปรับปรุงภาพและการพาดหัวข่าว

ตารางที่ 50

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในเรื่องความเหมาะสมในการนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์” ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความคิดเห็นเรื่องความเหมาะสม ในการนำเสนอข่าวโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
เหมาะสม	132	133	265 (61.34)
ไม่เหมาะสม	84	83	167 (38.66)

จากตารางที่ 50 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 61.34 คิดว่าปัจจุบันนี้การนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์มีความเหมาะสมดีแล้ว และมี 167 คน คิดเป็นร้อยละ 38.66 คิดว่าไม่เหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุง คือ (ตารางที่ 49.1)

ตารางที่ 50.1

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ ในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง การนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ออกความเห็น	26	14	40 (23.95)
ให้มีน้อยลง	29	19	48 (28.74)
เซ็นเซอร์	26	48	74 (44.31)
ย้ายเวลา/ดัดขึ้น	3	2	5 (3.00)

จากตารางที่ 50.1 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 167 คน ที่เห็นว่าการนำเสนอภาพความรุนแรงในข่าวโทรทัศน์ในปัจจุบัน มีความไม่เหมาะสมนั้น มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุง คือ

1. ควรให้มีการเซ็นเซอร์
2. ควรลดปริมาณข่าวความรุนแรงให้มีน้อยลง
3. ควรย้ายเวลาในการนำเสนอให้ดัดขึ้น

ตารางที่ 51

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อการเพิ่มความเข้มงวดโดยการเซ็นเซอร์หรือตัดทอนภาพความรุนแรงในสื่อมวลชนในปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความคิดเห็นต่อการเพิ่มความเข้มงวด ในการเซ็นเซอร์ภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ควร	128	144	272 (62.96)
ไม่ควร	88	72	160 (37.04)

จากตารางที่ 51 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 62.96 คิดว่าควรเพิ่มความเข้มงวดโดยการเซ็นเซอร์หรือตัดทอนภาพความรุนแรงในสื่อมวลชนในปัจจุบัน และมี 160 คน ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 52

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อความต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าว
ความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไปในปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความคิดเห็นต่อความต้องการให้มีการนำเสนอ ภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไปในปัจจุบัน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ต้องการ	168	160	328 (75.93)
ไม่ต้องการ	48	56	104 (24.07)

จากตารางที่ 52 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน
มีนักเรียน จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 75.93 ต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรง
ในสื่อมวลชนต่อไป และมี 104 คน ไม่เห็นด้วย โดยทั้ง 2 กลุ่มมีเหตุผลสนับสนุน (ตาราง 52.1 และ
52.2)

ตารางที่ 52.1

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไปในปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เหตุผลที่ต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไปในปัจจุบัน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ให้เหตุผล	34	47	89 (27.14)
คืออยู่แล้ว	24	25	6 (1.83)
จะได้สมจริง	34	47	157 (48.31)
เป็นแบบอย่างในเรื่องการลงโทษผู้กระทำผิด/เป็นบทเรียน	24	25	36 (26.22)
สนองความอยากรู้อยากเห็น	24	25	7 (2.14)
จะได้ระวังตัวเอง	24	25	33 (10.06)

จากตารางที่ 52.1 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 328 คน ที่ต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไป โดยมีเหตุผล คือ

1. เพราะการเสนอข่าวจะได้สมจริง
2. จะได้เป็นแบบอย่างในเรื่องการลงโทษผู้กระทำผิดหรือเป็นบทเรียนเตือนสติ
3. จะได้รู้จักระวังตัวเอง
4. สนองความอยากรู้อยากเห็น
5. คืออยู่แล้ว

ตารางที่ 52.2

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ไม่ต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไปในปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เหตุผลที่ไม่ต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไปในปัจจุบัน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ไม่ให้เหตุผล	34	47	44 (42.31)
ไม่ยอมรับรู้/กลัว	3	10	13 (12.50)
ไม่ยากให้เกิดการเลียนแบบ	9	5	14 (13.46)
สร้างจิตสำนึกที่ไม่ดี	6	11	17 (13.35)
ไม่มีประโยชน์	5	2	7 (6.73)
รุนแรงเกินกว่าที่จะรับได้	3	6	9 (8.65)

จากตารางที่ 52.2 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 104 คน ที่ไม่ต้องการให้มีการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนต่อไป โดยมีเหตุผล คือ

1. เพราะเป็นการสร้างจิตสำนึกที่ไม่ดี
2. ไม่อยากให้เกิดการเลียนแบบ
3. ไม่อยากรับรู้หรือก่อให้เกิดความรู้สึกลัว
4. รุนแรงเกินกว่าจะรับได้
5. ไม่มีประโยชน์

ตารางที่ 53

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อการกำหนดช่วงเวลาในการนำเสนอภาพหรือ
ข่าวความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์ในปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความคิดเห็นต่อการกำหนดเวลาในการนำเสนอ ภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ควรกำหนดเวลาให้เหมาะสม เช่น หลัง 4 ทุ่ม	116	104	220 (50.93)
ของเดิมเหมาะสมแล้ว	100	112	212 (49.07)

จากตารางที่ 53 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน
มีนักเรียน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 50.93 คิดว่าควรกำหนดช่วงเวลาในการนำเสนอภาพหรือ
ข่าวความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์ในปัจจุบัน และมี 212 คน คิดเป็นร้อยละ 49.07 คิดว่าเวลาเดิมนั้น
เหมาะสมแล้ว

ตารางที่ 54

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นต่อการกำหนดกฎหมายห้ามลงภาพบางชนิด เช่น ภาพศพ ในการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนในปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความคิดเห็นต่อการกำหนดกฎหมายห้ามลงภาพบางชนิด ในการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน	กลุ่มตัวอย่าง (N=432)		รวม (ร้อยละ)
	ชาย	หญิง	
ควร	125	150	275 (63.66)
ไม่ควร (เพราะของเดิมเหมาะสมแล้ว)	91	66	157 (36.34)

จากตารางที่ 54 พบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 432 คน มีนักเรียน จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 63.66 คิดว่าควรกำหนดกฎหมายห้ามลงภาพบางชนิด เช่น ภาพศพ ในการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชนในปัจจุบัน และมี 157 คน เห็นว่าไม่ควรมีกฎหมายมากำหนด เพราะของเดิมเหมาะสมแล้ว

สรุปความคิดเห็นในด้านการรับรู้ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

วัยรุ่นเห็นด้วยในความคิดที่ว่าภาพความรุนแรงในสื่อมวลชนนั้นสามารถดึงดูดใจได้เป็นอันดับแรก และมองว่าความรุนแรงที่เห็นในสื่อมวลชนนั้นมีน้อยกว่าในโลกแห่งความจริง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในโลกแห่งความเป็นจริงนั้นมีความรุนแรงอยู่แล้ว อีกทั้งการมองเห็นความรุนแรงเป็นเรื่องปกติธรรมดา จึงทำให้วัยรุ่นมองว่าการนำเสนอความรุนแรงในสื่อมวลชนในปัจจุบันนั้นมีความพอดีแล้วนั่นเอง นอกจากนี้สิ่งดังกล่าวยังสะท้อนความเป็นจริงให้เห็นว่าวัยรุ่นมองไม่เห็นโทษของการนำเสนอความรุนแรงในสื่อมวลชน ทั้งนี้ก็เพราะว่าถึงจะดูหรือไม่ดูก็มีของจริงให้ดูอยู่แล้ว ทั้งยังรุนแรงมากกว่า จึงสนับสนุนว่าความรุนแรงในสื่อมวลชนในปัจจุบันเหมาะสมพอดีแล้วนั่นเอง นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลที่สนับสนุนในเรื่องความพอดีก็คือ วัยรุ่นนั้นยอมรับว่าวัยรุ่นนิยมความรุนแรง และผู้อ่านหรือผู้ชมก็ชอบความรุนแรง เพราะทำให้ความรู้สึกรุนแรงและได้เห็นของจริง ทำให้วัยรุ่นยอมรับว่าไม่ตระหนักถึงโทษของการนำเสนอความรุนแรงมากนัก

วัยรุ่นมองว่าสื่อมวลชนในปัจจุบันนั้นนำเสนอความรุนแรงได้อย่างเหมาะสมแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นที่ว่าปริมาณและระดับความรุนแรงมีความพอดีแล้วเช่นเดียวกัน ซึ่งสิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นไม่เห็นว่าการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชนในปัจจุบันนี้เป็นปัญหาแต่อย่างใดเลย ทั้งนี้เพราะว่า

1. โลกความจริงนั้นรุนแรงมากกว่าอยู่แล้ว
2. วัยรุ่นนั้นรู้สึกชินชากับความรุนแรง เมื่อเห็นก็ไม่เกิดความรู้สึกกลัวแต่อย่างใด
3. รสนิยมของวัยรุ่นในเรื่องความรุนแรงคือเห็นเป็นความตื่นเต้น และรู้สึกดีที่ได้เห็นของจริง

นอกจากนี้ ยังต้องการให้มีการนำเสนอต่อไป ช่วงเวลาในการนำเสนอที่เหมาะสมดีแล้ว เพราะฉะนั้น ไม่ต้องการปรับปรุงในเรื่องดังกล่าวเลย

ถึงแม้ว่าวัยรุ่นจะมองว่าการนำเสนอความรุนแรงในสื่อมวลชนในปัจจุบันนี้นั้นมีความเหมาะสมดีแล้ว และต้องการให้มีการนำเสนอต่อไป แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็มีข้อเสนอแนะให้มีการเซ็นเซอร์ภาพบ้าง

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานข้อ 1

เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อความรุนแรงการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน

ตารางที่ 55

เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน

เพศ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในสื่อมวลชน				รวม
	น้อย	กำลังพอดี	มากเกินไป	เฉยๆ	
ชาย	12 (5.60)	151 (69.90)	53 (24.50)	-	216 (100)
หญิง	12 (5.60)	131 (60.60)	71 (32.9)	2 (0.90)	216 (100)
รวม	24 (5.60)	282 (65.30)	124 (28.70)	2 (0.50)	432 (100)

$$X^2 = 6.031$$

$$df = 3$$

$$\text{Significant} = 0.110$$

จากการวิเคราะห์ ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.031 ค่า $df = 3$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.110 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อปริมาณการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นในด้านความรุนแรงเท่าๆ กัน

การทดสอบสมมติฐานข้อ 2

ประเภทโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน

ตารางที่ 56

ประเภทโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน

ประเภท โรงเรียน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงในสื่อมวลชน				รวม
	น้อย	กำลังพอดี	มากเกินไป	เฉยๆ	
สหศึกษา	12 (8.30)	99 (68.80)	31 (21.50)	2 (1.40)	144 (100)
หญิงล้วน	3 (2.10)	87 (60.40)	54 (37.50)	-	144 (100)
ชายล้วน	9 (6.30)	96 (66.70)	39 (27.10)	-	144 (100)
รวม	24 (5.60)	282 (65.30)	124 (28.70)	2 (0.50)	432 (100)

$$X^2 = 16.677$$

$$df = 6$$

$$\text{Significant} = 0.011$$

จากการวิเคราะห์ ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 16.677 ค่า $df = 6$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.011 คือ $S < 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐาน แสดงว่าประเภทของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอภาพหรือข่าวความรุนแรงในสื่อมวลชน กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนประเภท หญิงล้วน มีความคิดเห็นในด้านความรุนแรงแตกต่างออกไป กล่าวคือมองว่าการนำเสนอความรุนแรงของสื่อมวลชนมีมากเกินไป

การทดสอบสมมติฐานข้อ 3

ในความคิดเห็นของเด็กวัยรุ่นชายและหญิง เมื่อเปรียบเทียบความรุนแรงระหว่างสื่อโทรทัศน์ กับสื่อหนังสือพิมพ์รายวันแล้ว มีระดับและปริมาณความรุนแรงแตกต่างกัน

ตารางที่ 57

ในความคิดเห็นของเด็กวัยรุ่นชายและหญิง เมื่อเปรียบเทียบความรุนแรงระหว่างสื่อโทรทัศน์ กับสื่อหนังสือพิมพ์รายวันแล้ว มีระดับและปริมาณความรุนแรงแตกต่างกัน

เพศ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงเปรียบเทียบระหว่าง 2 สื่อ			
	โทรทัศน์รุนแรงกว่า	หนังสือพิมพ์รุนแรงกว่า	เท่าๆ กัน	รวม
ชาย	72 (33.30)	82 (38.00)	62 (28.70)	216 (100)
หญิง	60 (27.30)	100 (46.30)	56 (25.90)	216 (100)
รวม	131 (30.30)	182 (42.10)	118 (27.30)	432 (100)

$$X^2 = 4.375$$

$$df = 3$$

$$\text{Significant} = 0.224$$

จากการวิเคราะห์ ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.375 ค่า $df = 3$ ระดับนัยสำคัญที่ 0.224 คือ $S > 0.05$ ความแตกต่างที่เกิดขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่าในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิง เมื่อเปรียบเทียบความรุนแรงระหว่างสื่อโทรทัศน์ กับสื่อหนังสือพิมพ์รายวันแล้วไม่แตกต่างกัน โดยมองว่าหนังสือพิมพ์นำเสนอความรุนแรงมากกว่าโทรทัศน์